

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

กุลยา ตันติผลาชีวงศ์. การบริหารหอปูบวม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เจริญกิจ, 2525.

จงจิต คงกุล. "คุณภาพของการปฏิบัติการพยาบาล." ในรวมรายงานการประชุมวิชาการเรื่อง การส่งเสริมคุณภาพการปฏิบัติการพยาบาล ในโอกาสฉลอง 84 ปี คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, หน้า 17 - 24. วันที่ 4 - 7 สิงหาคม 2525 ณ คณะ พยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2525.

จินดนา ยุนพันธุ์. การเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 1. ภาควิชาพยาบาล คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

_____. "แนวคิดและหลักการ เกี่ยวกับมาตรฐานการพยาบาล." ใน เอกสารประกอบการประชุมวิชาการสมาคมศิษย์เก่าพยาบาลศิริราช ครั้งที่ 4 เรื่องมาตรฐานการพยาบาล ทฤษฎีและการปฏิบัติ, หน้า 24 - 34. วันที่ 16 - 19 ธันวาคม 2529 ณ คณะ พยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

ดวงวัด สังขอบล. "หลักและกระบวนการบริหารการพยาบาล." ใน เอกสารการสอนชุดวิชา ประสบการณ์วิชาชีพการพยาบาล หน่วย 9 - 15, หน้า 441 - 512. กันยา กาญจนบุรี บรรณาธิการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2530.

ทศนา บุญทอง. "พยาบาลกับการพัฒนาบุคลิกภาพ." ใน เอกสารการสอนชุดวิชาประสบการณ์ วิชาชีพการพยาบาล หน่วย 1 - 8, หน้า 175 - 222. กันยา กาญจนบุรี บรรณาธิการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมมาธิราช, 2530.

ประคอง บรรณสูตร. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชา
วิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

พระจันทร์ สุวรรณชาต. "คุณภาพของการปฏิบัติการพยาบาล." ใน เอกสารการสอนชุดวิชา
ประเด็มและแนวโน้มทางการพยาบาล หน่วยที่ 8 - 13, หน้า 511 - 578.

พระจันทร์ สุวรรณชาต บรรณาธิการ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, 2530.

พวงรัตน์ บุญญาณรักษ์. "ความสำนึกร่วมผิดชอบต่อการประกอบวิชาชีพการพยาบาล" ใน เอกสารการสอนชุดวิชาประเด็มและแนวโน้มทางการพยาบาล หน่วยที่ 8 - 12,
หน้า 783 - 845. พรหพย เกษรานนท์ บรรณาธิการ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพ-
มหานคร: สำนักพิมพ์สุโขทัยธรรมราช, 2530.

พวงรัตน์ บุญญาณรักษ์ และ กุลยา ตันติพลาชีวงศ์. การบันทึกทางการพยาบาล : อนุกรรมการ
บริหารการพยาบาลลำดับที่ 4. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยเขน, 2524.

พวงรัตน์ บุญญาณรักษ์. แผนการพยาบาล การปฏิบัติการพยาบาลแนววิทยาศาสตร์. พิมพ์ครั้ง
แรก. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์รุ่งเรืองการพิมพ์, 2522.

ไฟโรมน์ นิงสันนท์. "การพัฒนาสุขภาพของประชาชนตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่ง^{ชาติ ฉบับที่ 6}." ใน เอกสารประกอบการประชุมการพยาบาลแห่งชาติ ครั้งที่ 8
เรื่องการพยาบาลกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต, หน้า 33 - 53. วันที่ 2-7 พฤษภาคม
2530 ณ โรงแรมแขวงกรี-ลา กรุงเทพมหานคร, 2530.

พาริชา อินราภิม. คู่มือการปฏิบัติการพยาบาลขั้นวิชาชีพ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม, 2525.

_____. "คุณภาพการพยาบาล...องค์ประกอบและปัจจัยส่งเสริม." ใน เอกสารรายงาน
การประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องคุณภาพการพยาบาล, หน้า 11-12. วันที่ 30 พ.ค.-
1 มิ.ย. 2527 ณ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2527.

มาลี สนธิเกษตริน. "การพัฒนาบุคลากรพยาบาล." ใน เอกสารการสอนชุดวิชาประสบการณ์ วิชาชีพพยาบาล หน่วยที่ 1 - 8, หน้า 97 - 129. กันยา กาญจนบุรานนท์ บรรณาธิการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมราช, 2530.

บุ๊ด ภาชา และคณะ. คู่มือวิจัยทางการพยาบาล. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: บริษัท วิคตอรี่ เพาเวอร์พอยท์ จำกัด, 2531.

รัตนฯ ทองสวัสดิ์. กฎหมายกับการพยาบาล. ภาควิชาบริหารการพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2526.

วิชาชีพการพยาบาล. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอดี้น-สโตร์, 2531.

ละออด หุตางกูร. "คุณภาพการพยาบาลกับสิทธิมนุษยชน." ใน เอกสารประกอบการประชุมการพยาบาลแห่งชาติครั้งที่ 8 เรื่องการพยาบาลกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต, หน้า 57-69. วันที่ 2 - 7 พ.ย. 2530 ณ โรงแรมแขวงกรี-ลา กรุงเทพฯ, 2530.

"การประกันคุณภาพในการพยาบาล." ใน เอกสารประกอบการประชุมวิชาการสมาคมศิษย์เก่าพยาบาลศิริราช, หน้า 4 - 14. วันที่ 16 - 19 ธ.ค. 2529 ณ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2529.

วิเชียร เกตุสิงห์. สถิติวิเคราะห์สรับการวิจัย. พระนคร: โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม, 2522.

วิเชียร ทวีลักษ. การนิเทศการพยาบาล. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม, 2525.

"การพัฒนาวิชาชีพคุณมาตรฐานการพยาบาล." ใน เอกสารประกอบการประชุมวิชาการสมาคมศิษย์เก่าพยาบาลศิริราช ครั้งที่ 4 เรื่องมาตรฐานการพยาบาล ทฤษฎี และการปฏิบัติ, หน้า 1 - 3. วันที่ 16 - 19 ธ.ค. 2529 ณ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2529.

สมจิต วัฒนาชัยกุล. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ประกาย-พรีก, 2527.

สมจิต หนูเจริญกุล. "คุณภาพการพยาบาล...องค์ประกอบและปัจจัยส่งเสริม." ใน เอกสารรายงานการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องคุณภาพการพยาบาล, หน้า 11-12. วันที่ 30 พ.ค. - 1 มิ.ย. 2527 ณ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2527.

สารบรรณ, กระทรวง. กองการพยาบาล. การจัดระบบงานในโรงพยาบาลด้วย ม.บ.ท., ม.บ.บ. (อัสดี เน่า)

หน้าที่ความรับผิดชอบของพยาบาลระดับต่าง ๆ. กรุงเทพมหานคร: อักษรวัฒนา, 2527.

สิรี ศิริวัล. "จรรยาบรรณ จริยธรรมกับคุณภาพการพยาบาล." ใน เอกสารประ觥การประชุมการพยาบาลแห่งชาติ ครั้งที่ 8 เรื่องการพยาบาลกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต, หน้า 87 - 94. วันที่ 2 - 7 พ.ย. 2530 ณ โรงแรมแขวงกรีฑา กรุงเทพฯ, 2530.

สุจินต์ พลากรกุล. "นโยบายการส่งเสริมคุณภาพการจัดการศึกษาพยาบาล ตามแผนพัฒนาการอุดมศึกษา ฉบับที่ 6 (2530 - 2534)." ใน การสัมมนาพยาบาลศาสตร์ศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 1, หน้า 137 - 146. วันที่ 8 - 11 กันยายน 2530 ณ อาคารคุ้มเกล้าฯ โรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช บางเขน กรุงเทพมหานคร, 2530.

สุจินต์ วิจิตรกาญจน์. "การพัฒนาบุคลากรการพยาบาล." ใน เอกสารการสอนชุดวิชาประสบ-การณ์วิชาชีพพยาบาล หน่วยที่ 9 - 15, หน้า 519 - 546. กันยา กาญจนบุรานนท์ บรรณาธิการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมราช, 2530.

สุชาติ อินทรประสีห์. "การติดเชื้อของทางเดินปัสสาวะภายในโรงพยาบาล." ใน การติดเชื้อในโรงพยาบาล, หน้า 94-95. อนุวัตร ลิ้มสุวรรณ และคณะ บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษรสมัย, 2523.

อนุวัตร ลิ้มสุวรรณ. "การติดเชื้อในโรงพยาบาล." ใน การติดเชื้อในโรงพยาบาล, หน้า 1 - 5. อนุวัตร ลิ้มสุวรรณ และคณะ บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ อักษรสมัย, 2523.

อาท. ชน. เทียนชوب. "นโยบายระดับชาติเกี่ยวกับการใช้บุคลากรพยาบาล." ใน การสัมมนา พยาบาลศาสตร์ศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 1, หน้า 147 - 164. วันที่ 8-11 กันยายน 2530 ณ อาคารคุ้มเกล้าฯ โรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช บางเขน กรุงเทพมหานคร, 2530.

บทความavarสาร

_____. "ข้อบังคับสภากาражพยาบาล ว่าด้วยข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ และการรักษาจัริยธรรมแห่งวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2530." สารสภากาражพยาบาล 2 (กันยายน 25-0): 6-10.

ชุลีพร เช่วน เมธากิจ. "มาตรฐานการพยาบาล." วารสารพยาบาล 31 (ตุลาคม-ธันวาคม 2525): 29.

พวงรัตน์ บุญญาณรักษ์. "คุณภาพบริการพยาบาล ความสำคัญและแนวทางกำหนด." สารสภากาражพยาบาล 2 (มิถุนายน 2530): 4 - 5.

เพ็ญลันทร์ ส. โนในยพงศ์ อารีณา ภาณุโสกณ และสุจินต์ วิจิตรกาญจน์. "พยาบาลกับกฎหมายวิชาชีพ." วารสารการศึกษาและวิจัยพยาบาล 7 (เมษายน 2528): 21 - 22.

วรรณวิไล จันทรากา และคณะ. "บทคัดย่อของรายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของพยาบาลในประเทศไทย." สารสภากาражพยาบาล 4 (มีนาคม 2532): 17.

สุลักษณ์ มีชูทรัพย์. "การจูงใจบุคลากร." วารสารพยาบาล 36 (กรกฎาคม - กันยายน 2530): 253 - 258.

วิทยานิพนธ์

กนิษฐา อนสารศิลป์. "การศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรพยาบาลของสภากาชาดไทย." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาพยาบาลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

จันคนา ญาติบรรทุก. "ความสัมพันธ์ระหว่างบัณฑิตศรีกับระดับความเห็นอย่างของพยาบาล วิชาชีพในโรงพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาพยาบาลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

จิรา เติมจิตรอารีย์. "การวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวกับปัญหาการบันทึกการพยาบาลของพยาบาล วิชาชีพในโรงพยาบาลทั่วไป กรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาพยาบาลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

นิษฐิกา ลีนะชุนนางกูร. "การวิเคราะห์การใช้กระบวนการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ : การศึกษาเฉพาะกรณีโรงพยาบาลราชวิถี." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาพยาบาลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

เรณุมาศ วิจิตรรัตนะ. "ความคิดเห็นของผู้ป่วยเกี่ยวกับความต้องการพื้นฐานในชีวิตประจำวัน ขณะพักรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาล." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาพยาบาลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

สุชาดา รัชชกุล. "การวิเคราะห์บันทึกการพยาบาลในโรงพยาบาลทั่วไปเขตกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาพยาบาลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

ทฤษฎา ปรีชาสุข. "บทบาทและปัญหาของหัวหน้าหอผู้ป่วยด้านการตัดสินใจ การปฏิสัมพันธ์ และการสื่อข้อมูล ตามการรับรู้ของผู้บริหารการพยาบาล หัวหน้าหอผู้ป่วย และพยาบาลประจำการ." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาพยาบาลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

ภาษาต่างประเทศ

Books

Alexander, E.L. Nursing Administration in the Hospital Health Care System. Saint Louis: The C.V. Mosby Company, 1972.

Armstrong, Mary, Practical Nursing Management. London: Edward Arnold (Publishers) Ltd., 1981.

Arndt, Clara, and Huckabay, Loucine M. Daderian. Nursing Administration Theory for Practice with a systems approach. 2 nd. ed. Saint Louis: The C.V. Mosby Company, 1980.

Brooten, Dorothy A. Managerial Leadership in Nursing. Philadelphia: J.B. Lippincott Company, 1984.

Chassie, Marilyn B. "Risk management and quality assurance." In Management Concepts for the New Nurse., pp. 153 - 183. Edited by Vestal, Katherine W. Philadelphia: J.B. Lippincott Co., 1987.

Clark, Carolyn Chambers. "Educating Nurses for Leadership." In Management In Nursing. A vital Link in the Health Care System. Edited by Clark, Carolyn Chambers and Shea, Carole A. New York: McGraw-Hill Book Co., 1979.

Creighton, H. Law Every Nurse Should Know. 3 rd.ed. Philadelphia: W.B. Saunders, 1975.

Deane, Donna and Campbell, Janis. Developing Professional Effectiveness In Nursing. Reston, Virginia: Publishing Company, Inc. 1985.

Donovan, Helen M. Nursing Service Administration. managing the enterprise. Saint Louis: The C.V. Mosby Company, 1975.

Douglas, Laura Mae, and Bevis, Em Olovia. Nursing Management And Leadership In Action. 3 rd.ed. Saint Louis: The C.V. Mosby Company, 1979.

Friend, Joseph h., and Guralnik, David B. Webster's New World Dictionary of the American Language. college edition, 1968.

Gillies, Dee Ann. Nursing Management. A Systems Approach. Philadelphia: W.B. Saunders Company, 1982.

Greene, Mark R. and Serbein, Oscar N. Risk Management : Text and Cases. 2nd.ed. Reston, Virginia: Reston Publishing Co., Inc., 1983.

Hill Lyda, and Smith, Nancy. Self Care Nursing. New Jersey: Prentice-Hall., Inc, 1985.

Hilliard, Mildred. Orientation and evaluation of The Professional Nurse. Saint Louis: The C.V. Mosby Company, 1974.

Keane, Claire B. Management Essential in Nursing. Virginia: Reston Publishing Company, 1981.

Kelly, L.Y. Dimensions of Professional Nursing. 5 th. ed. New York: Macmillan Publishing Company, 1985.

Kirk, Roey. Nursing Management Tools. Boston: Little, Brown and Company, 1981.

Kron, Thora. The Management of Patient Care Putting Leadership Skills to work. 5 th. ed. Philadelphia: W.B. Saunders Company, 1981.

Marriner, Ann. Guide to Nursing Management. Saint Louis: The C.V. Mosby Company, 1984.

Murrany, Ruth Beckmann and Zentner, Judith Proctor. Nursing Concepts For Health Promotion. 3 rd. ed. New Jersey: Prentice - Hall, Inc., Englewood Cliffs, 1985.

Oakes, John M. "Managing by Contract." In Management In Nursing. A Vital Link in the Health Care System. Edited by Clark, Carolyn Chambers and Shea, CArole A. New York: McGraw-Hill, Book Co., 1979.

Ramey, Irene G. Management for Nurses : A multidisciplinary Approach. 2 nd. ed., Saint Louis: The C.V. Mosby Co., 1980.

Sullivan, Eleanor J. and Decker, Phillip J. Effective Management In Nursing. California: Addison - Wesley Publishing Company, 1988.

Swansburg Russell C. Management of Patient Care Services. Saint Louis: The C.V. Mosby Company, 1976.

Vestal, Katherine W. Management Concepts for the New Nurse. Philadelphia: J.B. Lippincott Company, 1987.

Young, Laura C and Hayne, Arlene N. Nursing Administration From Concepts To Practice. Philadelphia: W.B. Saunders Company, 1988.

Articles

ANA. "The nurse in research, ANA guidelines on ethical values."

Nursing Research 17 (February 1968): 104.

Arbeiter, Jean. WThe safe way to work with the pharmacy." RN 10
(October 1988): 91 - 92.

Brandt, Shirley L., and Benner, Patricia. "Infection Control In
Hospitals." AJN 80, 3 (March 1980): 432 - 434.

Bille, Donald A. "Legal Considerations in Nursing Service." Nursing
Administration Quarterly Vol.5, No.1 (Fall 1980): 73-82.

Brooke, Penny Simpson. "When moving fast puts you at risk." RN 8
(August 1988): 63-66.

Campazzi, Betty Carlson. "Nurses, Nursing and Malpractice Litigation:
1967 - 1977." Nursing Administration Quarterly Vol.5 No.1
(Fall 1980): 1-18.

Cazales, M.W. "legalities and nursing." AORN.J. 15 (May 1971): 86.

Christman, L. "Nurse - physician communications in the hospital."
JAMA 194 (1965): 151-156.

Claire, Fagin. "Nurses Rights." AJN. 75, 1 (January 1975): 84.

Clark, E.L. "A model of nurse staffing for effective patient care."
Journal of Nursing Administration 7 (February 1977): 22-27.

Creighton, H. "The Malpractice Problem." Nurs Clin North Am 9 (March
1974): 428.

Creighton, Helen. "Law for the Nurse Manager Liability for Infections Control." Nursing Management Vol.13, No.11 (November 1982): 42-44.

Cruise, Mary J. and Gorenberg, Bobbye D. "The Tools of Management : Keeping High Touch in a High Tech World." International Nursing Review ICN Vol.32, No.6 (November/December 1985): 166-169, 173.

Darragh, Rita and et. al. "Unsafe Student Practice : Policy and Procedures." Nurs Outlook Vol.34, No.4 (July/August 1986): 176-178.

Duran, Gladys S. "On the Scene : Risk Management in Health Care." Nursing Administration Quarterly Vol.5, No.1 (Fall 1980): 19-35.

Farahmand, Janet Marie. "Factors Associated With Medication Errors Made By Professional Nurses." Dissertation Abstracts International Vol.45, No.04 (October 1984): 1153-B.

Ganong, Joan M. and Ganony, Warren L. "Are head nurses obsolete ?." Journal of Nursing Administration 5, 9 (1975): 16-18.

Gryzbek, Tom. "Employee Interest Key to Successful Incident-Reporting System." Hospitals 16 (July 1979): 97-98.

Haddock, Cynthia Carter. "Transformational Leadership and the Employee Discipline Process." Hospital & Health Services Administration 34, 2 (Summer 1989): 185 - 194

Hanna , K.K. "Nursing Audit at a Community hospital." Nurs Outlook

24 (January 1976): 33-37.

Hershey , Nathan and Bowes , Mary Jane. "Nursing Administration's Participation in Risk Management." J nurs Admin (December 1978): 33-37.

Hershey n. and Lawrence , R. "The Influence of charting upon liability determinations." J Nurs Admin 6 (March 1976): 37.

Korsak , Andrew. "Risk Management : Idea And Effort Widely Supported , But Appropriate Methods Debated." Hospitals , JAHA 1 (April 1979): 175-179.

Krycie , Robert V. and Morgan , Daryle W. "Determining Sampel size for Research Activities." Educational and Psychological Measurement 30 (No. 3 Autumn 1970): 607 - 610.

Lanuza , Dorothy M. "Circadian Rhythms of Mental Efficiency and Performance." The Nursing Clinics of North America 11 (December 1976): 583-593.

Latessa , Philip , Long , Glenda and Mc Cracken , Scott B. "Incident Data Compiled." Hospitals 16 (November 1979): 54-58.

Lynn , Frances H. "Incidents - Need They By Accidents ?" Am J Nurs. (June 1980): 1098-1101.

McGovern , Kathleen. "10 Steps For Preventing Medication Errors." Nursing 86 (December 1986): 37 - 39.

Mc Neilly , Janice L. "Medication Errors : A Quality Assurance Tool." Nursing Management 18, 12 (December 1987): 53-58.

Nardecchia, Mary Ann and Myers, Michele T. "The Policy Manual : A Basis for Legal Protection." Nursing Administration Quarterly. Vol.5, No.1 (Fall 1980): 57-62.

Northrop, Cynthia E. "Your Colleague Is Incompetent ? Speak Up." Nursing 86. (December 1986): 35.

Parker, Stanton. "Risk Management : Many Solutions Proposed And Successes Noted." Hospitals, JAHA Vol.52, No.1 (April 1978): 156-158.

Perry, Shannon E. "Managing to Avoid Malpractice Part One." J Nurs Adm (August 1978): 43-47.

_____. "Managing to Avoid Malpractice Part Two." Jurs Adm. (September 1978): 16-21.

Poteet, Gaye W. "Risk Management and Nursing." Nurs Clin North Am Vol.18, No.3 (September 1983): 457-465.

Sheps, C. and Bachar, M. "Nursing and Medicine ; emerging patterns of practice." Am J Nurs 64 (September 1964): 108.

Spaulding, Judith Ann. "Risk Management : A Hospital Wide Approach." Nursing Management Vol.13, No.4 (April 1982): 29-31.

Storch, Janet L. "Consumers Rights and Health Care." Nursing Administration Quarterly Vol.5, No.1 (Fall 1980): 107-114.

Swartzbeck, Edna M. "The Problems of Falls in the Elderly." Nursing Management 14, 12 (December 1983): 34-38.

Swartzbeck, Edna M. and Milligan, W. Lloyd. "A Comparative of Hospital Incidents." Nursing Management Vol.13, No.1 (January 1982): 39-43.

Tranel-Korenchuk, Darlene M. and Tranel-Korenchuk, Keith M. "Current Legal Issues Facing Nursing Practice." Nursing Administration Quarterly Vol.5 No.1 (Fall 1980): 37-45.

Viles, Susan M. "Liability for the Negligence of Hospital Nursing Personnel." Nursing Administration Quarterly Vol.5, No.1 (Fall 1980): 83-92.

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

รายงานของผู้ทรงคุณวุฒิที่ระบุความเสี่ยงของการปฏิบัติการพยาบาล

ผู้ทรงคุณวุฒิ

สังกัด

1. น.ท.หญิง ขวัญเรือน ส่วนเชือ ร.น.	ผู้ตรวจการพยาบาลแผนกสูติ - นรีเวช โรงพยาบาลสมเด็จพระปินเกล้า
2. นางสาวจารุวรรณ เสวງธรรม	หัวหน้าฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลราชวิถี
3. นางสาวดวงจันทร์ พิพย์ปรีชา	ผู้ตรวจการพยาบาลแผนกการพยาบาล อายุรศาสตร์และจิตเวช โรงพยาบาลศิริราช
4. นางบังอร ชาญมรงค์	หัวหน้าพยาบาล โรงพยาบาลสระบุรี
5. น.ท.หญิง ประดับ สิทธิสาร	หัวหน้าแผนกตรวจการ กองการพยาบาล โรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช
6. นางเพ็ญจันทร์ แสนประisan	หัวหน้าศึกษาชีวะ ศัลยกรรม โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์
7. พ.ต.ต.หญิง สกุลพร สั่งภากญจน์	หัวหน้าฝ่ายวิชาการงานพยาบาล โรงพยาบาลตำรวจ
8. นางสาวอัจฉราวรรณ กาญจน์มพา	นักวิชาการประจำกองการพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข

จุดลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายงานผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความต้องตามเนื้อหา

ผู้ทรงคุณวุฒิ

สังกัด

1. นางสาวจารุวรรณ เสวງวรรณ		หัวหน้าฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลราชวิถี
2. นางสาวดวงจันทร์ พิพิชรีชา		ผู้ตรวจการพยาบาลแผนกวิชาพยาบาล อายุรศาสตร์และจิตเวช โรงพยาบาลศิริราช
3. นางสาวนิรมล คำ เพื่อน		รองผู้อำนวยการฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลกลาง
4. น.ท.หญิง ประดับ สิทธิสาร		หัวหน้าแผนกตรวจการ กองการพยาบาล โรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช
5. พ.ต.ต.หญิง สกุลพร สังวรากัญจน์		หัวหน้าฝ่ายวิชาการงานพยาบาล โรงพยาบาลตำรวจ
6. รศ.ดร. สมจิต หนูเจริญกุล		รองศาสตราจารย์ประจำภาควิชา พยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล
7. นางสาวอัจฉราวรรณ กาญจน์มัพ		นักวิชาการ กองการพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข

**คุณยิ่งใหญ่แห่งเมือง
อุบลลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ความเสี่ยงของการปฏิบัติการพยาบาลที่ผู้ทรงคุณวุฒิระบุ

ความเสี่ยงของการปฏิบัติการพยาบาล

ความดีที่ระบุ

1. การให้ยาผิดชนิด ฉีดยาทางกล้ามเนื้อผิด หรือเทคนิคการให้ยาผิด	7
2. อุบัติเหตุด่าง ๆ เช่น หลล้ม ตกเตียง .	6
3. เทคนิคปลดเชือกไม่ดี และการติดเชือกในโรงพยาบาล	5
4. ประเมินสภาพของผู้ป่วยผิดพลาดจากที่เป็นจริง	3
5. ให้คำแนะนำแก่ผู้ป่วยและสอนสุขศึกษาผิด	2
6. ไม่พลิกตะแคงผู้ป่วยอันก่อให้เกิดแพลงค์ทับ	2
7. ไม่ตรวจสูบเพศเด็กแรกคลอดระหว่างห้องคลอดและห้องผู้ป่วย	1
8. เทคนิคการคูดเสมหะไม่คิดให้เกิดภาวะขาดออกซิเจนในเลือด	1
9. การเตรียมตรวจผู้ป่วยผิดคน	1
10. ขาดความระมัดระวังในการส่ง specimens ต่าง ๆ	1
11. ละเลยการเ备考ต่อเพื่อขับเสมหะ	1

คุณย์วิทยาทรัพยากร
รุ่นอาชีวกรรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข.
สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สูตรที่ใช้ในการคำนวณหาค่าเฉลี่ย (ประคง กรรมสูตร 2525 : 80)

$$\bar{x} = \frac{\Sigma x}{N}$$

เมื่อ \bar{x} คือ ค่าคะแนนเฉลี่ย

Σx คือ ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N คือ จำนวนข้อมูลหรือจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

2. สูตรที่ใช้ในการคำนวณหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ประคง กรรมสูตร

2525 : 81)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\Sigma x^2 - (\Sigma x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

Σx^2 คือ ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

Σx คือ ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N คือ จำนวนข้อมูล หรือจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

3. สูตรการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) (วีเชียร เกตุสิงห์

2523 : 103)

3.1 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการต่อความเสี่ยงของ การปฏิบัติการพยาบาลแต่ละด้านและโดยส่วนรวมของผู้บริหารทางการพยาบาลทั้ง 3 ระดับ กับ ระดับวุฒิการศึกษา สังกัด ประสบการณ์การบริหาร และการได้รับการอบรมทางการบริหาร

3.2 เปรียบเทียบคะแนนการจัดการต่อความเสี่ยงของการปฏิบัติการพยาบาล แต่ละด้านและโดยรวมของผู้บริหารตามระดับตำแหน่ง กับระดับวุฒิการศึกษา สังกัด ประสบการณ์การบริหาร และการได้รับการอบรมทางการบริหาร สูตรที่ใช้ค้างตารางที่ 39

ตารางที่ 39 ตารางแสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	SS_b	$k-1$	MS_b	$\frac{MS_b}{MS_w}$
ภายในกลุ่ม	SS_w	$N-k$	MS_w	
ทั้งหมด	SS_t	$N-1$		

เมื่อ SS คือ ผลรวมกำลังสอง

SS_b คือ ผลรวมกำลังสองระหว่างกลุ่ม (Sum Squares between group)

SS_w คือ ผลรวมกำลังสองภายในกลุ่ม (Sum Squares within group)

SS_t คือ ผลรวมกำลังสอง (Sum Squares total)

MS คือ ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสอง (Mean Square)

MS_b คือ ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสองระหว่างกลุ่ม

MS_w คือ ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสองภายในกลุ่ม

df คือ ขั้นแห่งความเป็นอิสระ

k คือ จำนวนกลุ่ม

N คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด (ทุกกลุ่มรวมกัน)

F คือ ค่าทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง

เปรียบเทียบความแตกต่างโดยทดสอบสมมติฐานที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของเชฟเฟ่

(Scheffe's Method) (สมจิต วัฒนาชัยากุล 2527: 78 - 84) ใช้สูตร

$$S_i = \sqrt{(r-1) F_{\alpha}, r-1 N - r} \sqrt{MSE \frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j}}$$

เมื่อ S_i

คือ ค่าการทดสอบความแตกต่าง

r

คือ จำนวนกลุ่ม

N	คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด
F _a , r - 1, N - r	คือ ค่า F ที่ได้จากการเปรียบเทียบที่ระดับความมั่นยำสำคัญ 0.05
MSE	คือ ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองภายนอกกลุ่ม
n _i	คือ จำนวนข้อมูลของกลุ่มที่ 1
n _j	คือ จำนวนข้อมูลของกลุ่มที่ 2

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคู่ที่เปรียบเทียบ ซึ่งก็คือ \hat{L}_i

กับ s_i ที่คำนวณได้

$$\hat{L}_i = \bar{x}_i - \bar{x}_j$$

เมื่อ \bar{x}_i คือ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1

$$\bar{x}_j \quad \text{คือ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 2}$$

ถ้า \hat{L}_i มากกว่า s_i แสดงว่าความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยในค่อนตราส (Contrast) \hat{L}_i มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ถ้า \hat{L}_i น้อยกว่าหรือเท่ากับ s_i แสดงว่าความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยในค่อนตราส (Contrast) \hat{L}_i ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

5. การคำนวณหาความต่างตามสภาพ โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเมื่อใช้ตัวอย่างขนาดเล็ก และไม่ทราบความแปรปรวนของประชากร (มุ่งดี ภาษา และคณ 2531: 226 - 227)

$$t' = \frac{(\bar{x}_1 - \bar{x}_2) - (\mu_1 - \mu_2)}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t' คือ การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนน

2 ชุด

x_1, x_2 คือ ค่าเฉลี่ยของตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

μ_1, μ_2 คือ ค่าเฉลี่ยของประชากรที่ 1 และ 2

s_1^2, s_2^2 คือ ความแปรปรวนของตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และ 2

n_1, n_2 คือ ขนาดของตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และ 2

คำนวณค่า df จากสูตร

$$n^* = \frac{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}{\frac{(s_1^2/n_1)^2}{n_1-1} + \frac{(s_2^2/n_2)^2}{n_2-1}}$$

6. การคำนวณหาความเที่ยงโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลพा (มุ่งดี ภาษา และคณะ

2531: 127 - 129)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2}$$

n คือ จำนวนข้อของแบบสอบถาม

s_i^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนรายชื่อ

s_t^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนแบบสอบถาม

α คือ ค่าความเที่ยงแบบสัมประสิทธิ์แอลพा

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ หnm ๐๓๐๙/๓๐๔๓

บัญชีภาคภาษาไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐

๑๖ มิถุนายน ๒๕๓๒

เรื่อง ขอความร่วมมือในกิจกรรมวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลรามคำแหง

ส่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย น.ส.อภาฯ นิตยศักดิ์ นลิตาขันบัณฑุณานหาปัณฑิต ภาควิชาพยาบาลศึกษา กำลังดำเนินกิจกรรมวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาการจัดการต่อความเสี่ยงของ การปฏิบัติการพยาบาลในโรงพยาบาลของรัฐ" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร. พวงรัตน์ บุญญา- นุรักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้นลิตาขันบัณฑุณานหาปัณฑิต เป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดย การแจกแบบสอบถามแก่ผู้บริหารทางการพยาบาลระดับสูง (หัวหน้าพยาบาลและผู้ช่วยหัวหน้า พยาบาล) ผู้บริหารระดับกลาง (ผู้ตรวจราชการพยาบาลหรือผู้ช้านาญเจพะทาง) และผู้บริหาร ระดับต้น (หัวหน้าหอผู้ป่วย) ของโรงพยาบาลรามคำแหง

ดังนั้นมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดที่จะอนุญาตให้ น.ส.อภาฯ นิตยศักดิ์ ได้เก็บรวบรวมข้อมูลตั้งกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ จึงเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. ณาร วชรวิชัย)

แบบตัวบัญชีภาคภาษาไทย

แผนกนวัตกรรมงานกิจกรรมฯ

ททท. 2150895-9

ภาควิชาพยาบาลศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

19 กุมภาพันธ์ 2532

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน หัวหน้ากองการพยาบาล โรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช

เนื่องด้วยดิฉัน นางสาวอาภา นิตยศักดิ์ นิสิตภาควิชาพยาบาลศึกษา สาขาวิชา
บริหารการพยาบาล คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อขอเป็น
วิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาการจัดการต่อความเสี่ยงของการปฏิบัติการพยาบาลในโรงพยาบาล
ของรัฐ" ซึ่งขณะนี้กำลังดำเนินการในขั้นเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่
จะต้องขอความกรุณาในการตอบแบบสอบถามจากผู้บริหารการพยาบาล 3 ระดับดังนี้

1. ผู้บริหารการพยาบาลระดับสูง หมายถึง หัวหน้าพยาบาล และผู้ช่วยหัวหน้า
พยาบาล หรือตำแหน่งอื่น ๆ ที่เทียบเท่า จำนวน 3 ท่าน
2. ผู้บริหารการพยาบาลระดับกลาง หมายถึง ผู้ตรวจราชการพยาบาล หรือผู้อำนวย
เฉพาะทาง หรือตำแหน่งอื่น ๆ ที่เทียบเท่า จำนวน 13 ท่าน
3. ผู้บริหารการพยาบาลระดับต้น หมายถึง หัวหน้าหอผู้ป่วย จำนวน 35 ท่าน

เมื่อสื้นสุดการวิจัยนี้ ดิฉันคาดว่าประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัยคือจะสามารถนำผล
การวิจัยไปใช้ในการจัดการป้องกัน แก้ไข และลดความเสี่ยงของการปฏิบัติการพยาบาล ซึ่ง
ขั้นตอนของการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญที่สุดที่จะทำให้การวิจัยครั้งนี้
สำเร็จได้ตามวัตถุประสงค์ และได้ประโยชน์ดังที่คาดไว้

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลดังกล่าว และขอ
ทราบขอบเขตที่เป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

อาภา นิตยศักดิ์

(นางสาวอาภา นิตยศักดิ์)

ภาควิชาพยาบาลศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3 กุมภาพันธ์ 2532

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

เรียน ผู้บริหารการพยาบาล

ดิฉัน นางสาวอาภา นิตยศักดิ์ นิสิตปรัญญามหาบัณฑิต ภาควิชาพยาบาลศึกษา สาขา
การบริหารการพยาบาล คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังทำวิจัยเพื่อเสนอเป็น
วิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาการจัดการต่อความเสี่ยงของการปฏิบัติการพยาบาลในโรงพยาบาล
ของรัฐ" ขณะนี้กำลังดำเนินงานถึงขั้นการเก็บรวมข้อมูลการวิจัย โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับ
การจัดการและความคิดเห็นต่อแนวทางการจัดการต่อความเสี่ยงของการปฏิบัติการพยาบาล อัน
เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญที่สุดและมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการวิจัยครั้นนี้ และท่านเป็นบุคลากรหนึ่ง
ที่จะช่วยให้การวิจัยสำเร็จลงได้ ผู้วิจัยจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านช่วยตอบแบบสอบถาม
ที่แนมมาข้างหน้านี้ให้สมูรณ์ ข้อมูลที่ได้รับจากท่านในครั้งนี้จะนำไปสรุปในภาพรวม ผู้วิจัยขอ
รับรองว่าข้อมูลที่ได้รับจะเป็นความลับและไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อท่านทั้งสิ้น ผลจากการวิจัยนี้
ผู้วิจัยคาดว่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการจัดการป้องกัน ลด หรือแก้ไขความเสี่ยงของการ
ปฏิบัติการพยาบาล ซึ่งจะนำไปสู่คุณภาพของการพยาบาลในที่สุด

ข้อมูลการตอบของท่านเป็นส่วนสำคัญที่สุดที่จะทำให้การวิจัยครั้นนี้สำเร็จลุล่วงลงได้
ดิฉันหวังเป็นอย่างยิ่งในความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมาก ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) *นางสาวอาภา นิตยศักดิ์*

(นางสาวอาภา นิตยศักดิ์)

แบบสอบถามการจัดการต่อความเสี่ยงของการปฏิบัติการพยาบาล

ในโรงพยาบาลของรัฐ

แบบสอบถามแนวทางการจัดการต่อความเสี่ยงของการปฏิบัติการพยาบาลชุดนี้ 25

หน้า ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามการจัดการและความคิดเห็นต่อแนวทางการจัดการต่อความเสี่ยงของการปฏิบัติการพยาบาล ประกอบด้วยความเสี่ยงของการปฏิบัติการพยาบาล 3 ด้านได้แก่

ด้านที่ 1 ความเสี่ยงจากการให้ยาผิด

ด้านที่ 2 ความเสี่ยงจากอุบัติเหตุกลมและตกเตียง

ด้านที่ 3 ความเสี่ยงจากเทคนิคปลดออกเข็มที่ไม่ถูกต้อง

คำชี้แจงในการตอบ

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบให้ท่านตอบตามคำชี้แจงที่ระบุไว้
- ส่วนที่ 2 แบบสอบถามการจัดการและความคิดเห็นต่อแนวทางการจัดการต่อความเสี่ยงของการปฏิบัติการพยาบาล ออกแบบขึ้นเพื่อให้ท่านได้วิเคราะห์สถานการณ์ alongside ของอุบัติการณ์ทางการพยาบาลที่เกิดขึ้นจากความผิดพลาดในการให้การพยาบาลแก่ผู้ป่วย หลังจากที่ท่านได้อ่านและวิเคราะห์สถานการณ์ alongside ผู้วิจัยได้ขอความกรุณาจากท่านตอบแบบสอบถามชั้งมี 2 ช่วงด้วยกัน นั่นคือช่วงที่ 1 เป็นการถามการปฏิบัติในการจัดการต่อความเสี่ยงที่ท่านได้กระทำในปัจจุบัน และช่วงที่ 2 เป็นการถามความคิดเห็นต่อแนวทางการจัดการต่อความเสี่ยง โดยที่ข้อความในแนวทางการจัดการต่อความเสี่ยงของการปฏิบัติการพยาบาลถูกกำหนดไว้แล้วโดยผู้วิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 แบบสอบถามการจัดการต่อความเสี่ยงของการปฏิบัติการพยาบาล ให้ท่านเลือกตอบ "ทำ" หรือ "ไม่ทำ" เพียงคำตอบเดียว โดยมีความหมายดังนี้

"ทำ" หมายความว่าหน่วยงานของท่านมีการจัดการต่อความเสี่ยงของการปฏิบัติการพยาบาลด้วยวิธีการที่ได้ระบุไว้ในแบบเสนอแนวทางการจัดการต่อความเสี่ยงข้อนั้น ๆ

"ไม่ทำ" หมายความว่าหน่วยงานของท่าน ไม่มีการจัดการต่อความเสี่ยงของ การปฏิบัติการพยาบาล ด้วยวิธีการที่ได้ระบุไว้ในแบบ เสนอแนวทางการจัดการต่อความเสี่ยงข้อนี้ ๆ

2.2 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อแนวทางการจัดการต่อความเสี่ยงของการปฏิบัติการพยาบาล ให้ท่านแสดงความคิดเห็นต่อแนวทางการจัดการต่อความเสี่ยงที่ได้ระบุในแบบเสนอแนวทางการจัดการฯ โดยที่การตอบจะเป็นการเลือกตอบโดยใช้แบบประเมินค่า

"ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง" หมายความว่าท่าน ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับวิธีการจัดการ ในแบบเสนอแนวทางการจัดการต่อความเสี่ยงที่กำหนดไว้ในข้อนี้

"ไม่เห็นด้วย" หมายความว่าท่าน ไม่เห็นด้วยกับวิธีการจัดการ ในแบบเสนอแนวทางการจัดการต่อความเสี่ยงที่กำหนดไว้ในข้อนี้

"เห็นด้วย" หมายความว่าท่าน เห็นด้วยกับวิธีการจัดการ ในแบบเสนอแนวทางการจัดการต่อความเสี่ยงที่กำหนดไว้ในข้อนี้

"เห็นด้วยอย่างยิ่ง" หมายความว่าท่าน เห็นด้วยอย่างยิ่งกับวิธีการจัดการ ในแบบเสนอแนวทางการจัดการต่อความเสี่ยงที่กำหนดไว้ในข้อนี้

3. ในการตอบแบบสอบถามนี้ ท่านอาจต้องใช้เวลามากกว่าแบบสอบถามอื่น ๆ แต่ผลที่ได้รับจะมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อคุณภาพการพยาบาลในวิชาชีพของเรา ผู้วิจัยได้ขอความกรุณาจากท่านช่วยตอบคำถามทุก ๆ ส่วน และทุก ๆ ข้อ เนื่องจากการขาดส่วนใดส่วนหนึ่งจะมีผลให้แบบสอบถามนี้ไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยได้ขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบ

กรุณากรอกข้อความลงในช่องว่าง หรือเขียนเครื่องหมาย "✓" ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลส่วนบุคคลของท่าน

1. โรงพยาบาลที่ท่านปฏิบัติงานอยู่ในขณะนี้คือ.....

2. ขณะนี้ท่านปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง

- 1. หัวหน้าหอพักป่วย หรือตำแหน่งเทียบเท่า
- 2. ผู้ตรวจราชการพยาบาล หรือตำแหน่งเทียบเท่า
- 3. ผู้อำนวยการเฉพาะทาง หรือตำแหน่งเทียบเท่า
- 4. ผู้ช่วยหัวหน้าพยาบาล หรือตำแหน่งเทียบเท่า
- 5. หัวหน้าพยาบาล หรือตำแหน่งเทียบเท่า

3. ท่านปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้บริหารการพยาบาล (นับตั้งแต่ตำแหน่งหัวหน้าหอพักป่วยจนกระทั่ง ตำแหน่งปัจจุบัน) มาแล้วเป็นเวลา.....ปี

4. การศึกษาสูงสุดที่ท่านได้รับ

- 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี
- 2. ปริญญาตรี โปรดระบุวุฒิที่ท่านได้รับ.....
- 3. สูงกว่าปริญญาตรี โปรดระบุวุฒิที่ท่านได้รับ.....

5. ท่านเคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการบริหารทางการพยาบาลหรือไม่ (ถ้าสำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาโทสาขาวิชาการบริหารการพยาบาลไม่ต้องตอบข้อนี้)

- 1. ไม่เคย
- 2. เคย โปรดระบุหลักสูตร ก.

ระยะเวลาอบรม.....เดือน จำนวนครั้งที่อบรม.....ครั้ง

ช.

ระยะเวลาอบรม.....เดือน จำนวนครั้งที่อบรม.....ครั้ง

ส่วนที่ 2แบบสอบถามการจัดการและความคิดเห็นต่อแนวทางการจัดการด้วยความเสี่ยงของการปฏิบัติการพยาบาล

คำชี้แจง กรุณาอ่านและวิเคราะห์สถานการณ์ของ 3 สถานการณ์ด้านไปนี้ โดยศึกษาที่ลักษณะการณ์ และตอบการปฏิบัติที่ได้จัดการด้วยความเสี่ยงนั้นอยู่ พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นตามคำชี้แจงข้างตน

สถานการณ์ลำดับด้านที่ 1ความเสี่ยงจากการให้ยาผิด

สถานการณ์ที่ 1 ผู้ป่วยมีภาวะซึ่งอาจการได้รับยาผิดทาง

รายละเอียดของสถานการณ์ ผู้ป่วยหญิงไทยคุณ อายุ 23 ปี เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลส่วนภูมิภาคขนาด 500 เตียง ด้วยปัญหาชิฟิลิตในระยะตั้งครรภ์ โดยมีประวัติว่าผู้ป่วยมีอาชีพเมียน้อยสามีอาชีพรับจ้าง ขอบเที่ยวกางคืบตั้งแต่ก่อนแต่งงานกับผู้ป่วย และยังคงเที่ยวอยู่ ขณะนี้ผู้ป่วยตั้งครรภ์ได้ 4 เดือน และยังไม่ได้ฝากครรภ์ที่โรงพยาบาลใด 3 วันก่อนใบโรงพยาบาลส่งเกตพบทุมน้ำบารีเวณเคนท์ ตอนมาแทกออกและมีน้ำใสออกมาก ผู้ป่วยสงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ จึงไปตรวจที่ศูนย์อนามัยนักแผนกนร. เวช แพทย์วินิจฉัยว่าเป็นชิฟิลิตระยะแรกขณะตั้งครรภ์ไตรมาสที่ 2 จึงทำการตรวจอุลตราซาวด์เพื่อวินิจฉัยหารากในครรภ์ และพบว่าเป็นอันตรายต่อหารากในครรภ์ แพทย์พิจารณารับไว้ในห้องผู้ป่วยคิดเขือเพื่อสิ้นสุดการตั้งครรภ์และรักษาชิฟิลิต

ผู้ป่วยได้รับยาเร่งคลอดเพื่อสิ้นสุดการตั้งครรภ์เมื่อถูกรับไว้ในโรงพยาบาล และคลอดครบรอบเวลา 18.30 น. โดยการคูณของแพทย์เวรยืนเทอร์น (ตำแหน่งในเวลานั้น) จากนั้นแพทย์เวรสั่งยา.rักษาชิฟิลิตโดยให้ยา PROCAINE PENICILLIN IN OIL (PAM) 2.4 ลิตร มูนิต (mL) * ในช่องกำลังการรักษาวันเดียว และในช่องการรักษาต่อเนื่องเช่นนี้ PAM 1.2 ลิตร/mูนิต (mL) ฉีดทุก 3 วัน x 2 ครั้งแล้วหยุดยา พยาบาลเวรประจำวันนั้นมี 1 คน ประสบการณ์

"*" เป็นลายมือที่แพทย์ เชิญนักสั่งทางที่ให้ยา

การทำงาน 8 เดือน และผู้ช่วยพยาบาลประสบการณ์การทำงาน 3 ปีอีกหนึ่งคน มีนักศึกษาพยาบาลปี 3 ขึ้นฝึกปฏิบัติงาน 1 คน รับผิดชอบคูณแล้วป่วย 16 เดือน และปฏิบัติงานตามที่พยาบาลเรื่มอนุมาย พยาบาลเริ่มเป็นผู้รับคำสั่งแพทย์ ออกคำสั่งการให้ยาและอนุมายให้ นักศึกษาพยาบาลไปจัด PAM 2.4 ล้านยูนิตเข้าเส้นเลือดดำ เนื่องจากนักศึกษาพยาบาลผู้รับประสบการณ์การฉีดยามาแล้ว 1 ปี พยาบาลจึงมีไกด์ติดตามนิเทศขณะที่มีการเตรียมยา ขณะนั้น ผู้ตรวจการพยาบาลเรียกวิกลาไน์โทรศัพท์หอพูบานี้ พบกับนักศึกษาพยาบาลซึ่งกำลังเตรียมยาอยู่ในห้อง จึงเดินไปถามว่าเตรียมยาอะไร เพราะเห็นว่ามีลักษณะขันเป็นก้อน นักศึกษาตอบว่ายา PAM ผู้ตรวจการพยาบาลพยักหน้าและถามต่อว่า "เคยฉีดแล้วใช่ไหม คงฉีดได้นะ" หลังจากนั้นจึงเยี่ยมตรวจในหอพูบานี้และออกใบ นักศึกษาพยาบาลลงสัญญาไม่ลักษณะ เป็นก้อนทำ ไม่เจ็บเข้าเส้นเลือดดำ จึงสอบถามพยาบาลเริ่มเพื่อความมั่นใจอีกรังหนึ่ง และเมื่อได้รับคำตอบยืนยันว่าให้ฉีดเข้าเส้นเลือดดำก็มีได้ใบอนุญาตากาย แต่ได้นำไปจัดให้กับผู้ป่วยเลย ขณะที่กำลังฉีดยา ผู้ป่วยมีอาการกระสับกระส่าย งุนง ตัวเย็น นักศึกษาจึงหยุดฉีดยา หลังจากฉีดไปได้ 3 ซีซี (PAM 3 แสตนด์ยูนิตเท่ากับ 1 ซีซี) จึงรับตามพยาบาลเริ่มแจ้งให้แพทย์ทราบแพทย์เริ่มอินเทอร์วิวน้ำคูหาการภัยใน 3 นาที หลังจากเกิดเหตุการณ์ แพทย์ปฏิเสธว่ามีไกด์ ยาทางหลอดเลือดดำ แต่เขียนว่าให้ยาเข้ากล้ามเนื้อ

ข้อมูลใน ๑ 1. บันทึกการพยานาลเรกรับมือด้วยประวัติการแพทย์ของผู้ป่วย

2. ผู้ตรวจการพยาบาลเวรนาย-ตีกมีผู้รับผิดชอบ 2 คน ซึ่งคุ้แล้วทั้งโรงพยาบาล
ผู้ตรวจการเวรเป็นหัวหน้าเวร เป็นหัวหน้าหอผู้ป่วย ซึ่งทำหน้าที่ผู้ตรวจการพยาบาลในยามวิกฤต
เมื่อเกิดเหตุการณ์ ได้รับแจ้งจากหอผู้ป่วยก็รีบไปช่วยเหลือและให้ผู้อยู่ในเหตุการณ์เขียนบันทึก
ฉบับพิการณ์ทางการพยาบาลที่เกิดขึ้น

หมายเหตุ ยา PAM หรือ PENICILLINALUMINUM MONOSTEARATE เป็นยาในกลุ่มเพนนิซิลินที่ใช้รักษาชิลลิสได้ ในการณ์ที่ผู้ป่วยไม่แพ้ยาในกลุ่มนี้ ในรายที่เป็น PRIMARY หรือ SECONDARY SYPHILIS จะรักษาโดยให้ยา PAM 4.8 ล้านยูนิต แบ่งวันๆ 3 วันดังนี้คือ 2.4, 1.2 และ 1.2 ล้านยูนิต การฉีดต้องฉีดเข้ากล้ามเนื้อเล็ก ๆ เพื่อยกคุณสมบัติขึ้นและมีผลให้ยาออกฤทธิ์นานๆ อาจนานถึง 12 ชั่วโมง หรือหลาย ๆ วัน ซึ่งยาเหล่านี้ไม่สามารถฉีดเข้าใต้ผิวหนัง หลอดเลือดดำ หรือ BODY CAVITIES อีก

กรุณากดตอบแบบสอบถามตามสถานการณ์จำลองด้านที่ 1 ต่อไปนี้

แบบสอดคล้องการจัดการและความคิดเห็นต่อแนวทางการจัดการต่อ
ความเสี่ยงจากการไข้พาดิค

แนวทางการจัดการต่อความเสี่ยง จากการไข้พาดิค	การจัดการใน หน่วยงานท่าน		ความคิดเห็นต่อแนวทางการ จัดการในแบบสอดคล้อง			
	ทำ	ไม่ทำ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
ก. <u>การจัดการระบบควบคุม</u> <u>ต่าง ๆ ในองค์กร</u>						
1. กำหนดคนนโยบายเกี่ยวกับการสั่ง และรับคำสั่งการให้ยาเพื่อใหม่ำ ไปปฏิบัติรวมกันระหว่างพูบริหาร ทางการแพทย์และพูบริหารทาง การพยาบาล						
2. พูบริหารการพยาบาลรวมกับ พูบริหารทางการแพทย์กำหนดวิธี การสั่งยาของแพทย์เพื่อให้ พยาบาลนำไปปฏิบัติให้เกิด ประสิทธิภาพแก่ผู้ป่วย						
3. พยาบาลอาจรับคำสั่งการให้ยา จากแพทย์โดยไม่ผ่าน <u>ผู้จัดการ</u> (พูรยาจะได้รับอันตรายถึงแก่ ชีวิตตามไคร้รับการรักษาพยาบาล ทันที) ถ้าพูบริหารการแพทย์และ พูบริหารการพยาบาลจะกำหนด ข้อตกลงร่วมกันว่าแพทย์คง เขียนคำสั่งการให้ยาภายใต้						

แนวทางการจัดการต่อความเสี่ยง จากการให้ยาผิด	การจัดการใน หน่วยงานทัน		ความคิดเห็นตอบแนวทางการ จัดการในแบบสอบถาม			
	ทำ	ไม่ทำ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
เวลา 1/2 ถึง 1 ชั่วโมงหลัง ออกคำสั่งในเวرنั้น ๆ						
4. กำหนดคนโดยรายเพื่อการปฏิบัติ ร่วมกับแพทย์วิทยาลสามารถ ส่วนสิทธิ์ที่จะไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง การให้ยาที่ไม่ชัดเจนหรือไม่มั่น ใจ และอาจทักทวงคำสั่งได้ จน กว่าคำสั่นนั้นจะได้รับการแก้ไข						
5. กำหนดให้จัดประชุมปรึกษา ระหว่างพยาบาลและแพทย์เรื่อง การให้ยาแก่ผู้ป่วย โดยจัดขึ้น หอผู้ป่วยในระดับปฏิบัติเมื่อพ นักทางการปฏิบัติงานร่วมกัน						
6. กำหนดความรุนแรงของความผิด จากการให้ยาไว้อย่างชัดเจน พร้อมทั้งกำหนดการลงโทษให้ สอดคล้องกับความรุนแรง เช่น การตักเตือน ทำหัวหนน โดย พิจารณาสภาพของความผิด ประกอบด้วย						

แนวทางการจัดการต่อความเสี่ยง จากการให้ยาผิด	การจัดการใน หน่วยงานท่าน		ความคิดเห็นตอบแนวทางการ จัดการในแบบสอบถาม			
	ทำ	ไม่ทำ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
7. เมื่อพิจารณาหาสาเหตุของความ ผิดพลาดจากการให้ยาแล้ว นำ ข้อมูลนั้นมาประกอบการพิจารณา ความดีความชوب เป็นกรณีเช่น (2 ข้อ) ทุกรัง						
8. นักศึกษาพยาบาลที่ผ่านการฝึก ปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ยาแล้ว ถือ ว่าเป็นผู้ช่วยเหลือและรวมปฏิบัติ งานกับพยาบาลเกี่ยวกับการให้ ยาได้ทุกขั้นตอนภายใต้การนิเทศ ของผู้รับผิดชอบ						
9. จัดทำคู่มือการปฏิบัติเกี่ยวกับการ ให้ยาเพื่อใช้ในหอพักป่วยทุกหอ						
10. ก่อนตัดสินใจให้ยาแก่ผู้ป่วย พยาบาลต้องมั่นใจว่าคำสั่งการ ให้ยานั้นถูกต้อง ชัดเจนและใน กรณีที่มีความสงสัย ไม่มั่นใจต้อง ^๑ ตรวจสอบกับผู้เขียนคำสั่งนั้นทุก ครั้ง						

แนวทางการจัดการตอบความเสี่ยง จากการให้ยาผิด

แนวทางการจัดการต่อความเสี่ยง จากการให้ยาผิด	การจัดการใน หน่วยงานทัน		ความคิดเห็นตอบแนวทางการ จัดการในแบบสอบถาม			
	ทำ	ไม่ทำ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
11. คำสั่งการให้ยาที่จำ เป็นจะต้อง แก้ไข เช่นการ เชี้ยนคำสั่งผิด คำสั่งไม่ชัดเจน แพทย์จะต้อง ^{ชี้} เชียนคำสั่งใหม่ทุกรั้ง						
12. ถ้าคำสั่งการให้ยาขัดแย้งกับคู่มือ ^{ชี้} การให้ยาต้องตรวจสอบกับ ^{ชี้} ผู้เชียนคำสั่งและชี้แจงความคู่มือ						
13. คำสั่งการให้ยาที่ผิดจากคู่มือให้ ^{ชี้} ยา เมื่อตรวจสอบกับผู้เชียนแล้ว ^{ชี้} ได้รับการยืนยันตามคำสั่งเดิม ^{ชี้} พยายามครองคงปฏิบัติตามคำสั่ง ^{ชี้} เชียนรายงานเป็นหลักฐาน และ ^{ชี้} รายงานผู้ริหารการพยาบาล ^{ชี้}						
14. กำหนดให้ทดสอบความรู้และการ ^{ชี้} ปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ยาแก่ ^{ชี้} พยาบาลที่พ่วงว่ามีความผิดพลาด ^{ชี้} จากการให้ยาเสมอ ^{ชี้}						
15. กำหนดมาตรฐานการให้ยาขึ้น ^{ชี้} เพื่อใช้เป็นหลักในการปฏิบัติและ ^{ชี้} การประเมินผล ^{ชี้}						
16. กำหนดมาตรฐานการให้ยาต้อง ^{ชี้} ใช้เกณฑ์ประเมินผลระดับสูง ^{ชี้}						

แนวทางการจัดการต่อความเสี่ยง จากการให้ยาผิด	การจัดการใน หน่วยงานท่าน		ความคิดเห็นต่อแนวทางการ จัดการในแบบสอบถาม			
	ทำ	ไม่ทำ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
17. ใช้การตรวจสอบทางการพยาบาล (NURSING AUDITS) เช่นบันทึกการให้ยา เป็นข้อปฏิบัติหนึ่งในการรักษามาตรฐาน การให้ยา						
18. มาตรฐานการให้ยาเป็นที่ยอมรับ ทั้งฝ่ายการรักษาและฝ่ายการพยาบาล จึงถือปฏิบัติได้						
ช. <u>การลดและการจำกัดความเสี่ยงของการปฏิบัติการ</u> <u>พยาบาล</u>						
19. ควรให้คำแนะนำหรือสอนเกี่ยวกับข้อปฏิบัติในการเตรียมยาและให้ยาเมื่อพบความผิดพลาดขณะเยี่ยมตรวจทางการพยาบาล						
20. การนิเทศการให้ยาโดยมีเป้าหมายหลักที่พฤติกรรมการเตรียมยาและวิธีการให้ยาของพยาบาล จะช่วยลดความเสี่ยงจากการให้ยาผิด						

แนวทางการจัดการต่อความเสี่ยง จากการให้ยาผิด	การจัดการใน หน่วยงานท่าน		ความคิดเห็นตอบแนวทางการ จัดการในแบบสอบถาม			
	ทำ	ไม่ทำ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
21. นิเทศพยาบาลที่เพียงพอ เรื่อง การศึกษาหรือที่มักพบว่าปฏิบัติ งานผิดพลาดเป็นประจำอย่าง ใกล้ชิด ขณะจัดเตรียมยาและให้ ยาแก่ผู้ป่วย						
22. ห้ามปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ยาทั้งหมด ที่หรืออยู่นอกขอบเขตของพระ- ราชบัญญัติการประกอบวิชาชีพ การพยาบาลและการพดุงครรภ์ ยกเว้นกรณีที่มีข้อตกลงรวมกับ ผู้เขียนคำสั่งระดับนโยบาย						
23. การให้ยาที่อยู่นอกเหนือขอบเขต การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการ ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและ การพดุงครรภ์ต้องบันทึกไว้เป็น ลายลักษณ์อักษรและระบุผู้รับผิด ชอบต่อการปฏิบัติให้ชัดเจน						
24. การปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ยาต้อง ^{เป็นไปตามกฎหมาย} ของการให้ยาของ หน่วยงานนั้น ๆ						
25. การให้ยาแก่ผู้ป่วยต้องปฏิบัติตาม ขั้นตอนอย่างเคร่งครัดทุกครั้ง						

แนวทางการจัดการต่อความเสี่ยง จากการให้ยาพิค	การจัดการใน หน่วยงานท่าน		ความคิดเห็นต่อแนวทางการ จัดการในแบบสอบถาม			
	ทำ	ไม่ทำ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
26. ขั้นตอนการปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ยาอันตรายต้องกำหนดให้ชัดเจน ณ บริเวณที่เตรียมยา						
27. กำหนดข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ยาของนักศึกษาพยาบาล โดยมอบความรับผิดชอบให้กับผู้ที่ทำหน้าที่ในห้องเรียนนักศึกษา เช่น อาจารย์พยาบาล และพยาบาล วิชาชีพ						
28. พยาบาลวิชาชีพทุกคนต้องทำ ความเข้าใจและปฏิบัติตามข้อ ปฏิบัติในการนิเทศการให้ยาของนักศึกษาพยาบาล						
29. การมอบหมายการปฏิบัติเกี่ยวกับ การให้ยาต้องพิจารณาความรู้ ความสามารถของผู้ให้คำาที่ประ ราชย์กฎหมายการประกอบวิชาชีพ กำหนดไว้						
30. จัดให้ความรู้และเสริมทักษะการ ให้ยาโดยเฉพาะยาที่เป็น อันตรายแก่พยาบาล ส่วน ๑						

แนวทางการจัดการต่อความเสี่ยง จากการให้ยาผิด	การจัดการใน หน่วยงานท่าน		ความคิดเห็นของแนวทางการ จัดการในแบบสอบถาม			
	ทำ	ไม่ทำ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
31. ผู้บริหารการพยาบาลควรจัด เตรียมแหล่งคนค้าเกี่ยวกับการ ให้ยาไว้ในหอผู้ป่วย โดยให้ยิน ใช้อย่างสะดวกในทุกโอกาส						
32. กำหนดให้มีการอภิปรายกลุ่มயอย เกี่ยวกับอันตรายในการให้ยาผิด ภายใต้ผู้ป่วยโดยสอดแทรก จริยธรรมไว้ด้วยเสมอ						
33. จัดพยาบาลผู้เชี่ยวชาญหรือ ผู้เชี่ยวชาญการใช้ยาให้ความรู้ แก่พยาบาลเกี่ยวกับการให้ยาที่ สำคัญซึ่งเป็นความรู้ใหม่ โดย รวมกันทุกหน่วยงาน						
34. การรวมข้อมูลทางการ พยาบาลจะต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับ การแพทย์และปฏิกริยาโดย ต่อการให้ยาเฉพาะอย่าง						
35. การบันทึกการให้ยาทุกประเภท ต้องกระทำอย่างเคร่งครัดโดย ลงลายมือชื่อกำกับอย่างชัดเจน ทุกครั้งที่ให้ยา						

แนวทางการจัดการต่อความเสี่ยง จากการไทยadic	การจัดการใน หน่วยงานท่าน		ความคิดเห็นครอบแนวทางการ จัดการในแบบสอบถาม			
	ทำ	ไม่ทำ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
36. หากผู้ป่วยปฏิเสธที่จะรับยาในเมื่อ ได้ก็ตามจะต้องบันทึกไว้เสมอ						
37. ผู้ไทยจะต้องเป็นมั่นทึกรายการให้ ยาด้วยตนเองและจะกระทำหลัง จากเสร็จสิ้นการไทยาโดยไม่ รีรอ						
38. การบันทึกการไทยาต้องระบุชนิด ของยา เวลา ขนาด ทางที่ให้ ยา รวมทั้งขอสังเกตจากการได้ รับยาของผู้ป่วย (การตอบสนอง ต่อยา)						
39. บันทึกการไทยาต้องสืบคุยก่อน สมบูรณ์ในเวرنี้งฯ เพราะเป็น หลักฐานทางกฎหมาย						
40. บันทึกอุบติการณ์การไทยadicทุก ครั้งเพื่อกระตุนความมุ่งสำคัญต่อ ความรับผิดชอบของบุคลากร						
41. บันทึกและเก็บรักษาร่องมูลเกี่ยว กับอุบติการณ์การไทยadicเพื่อ เป็นข้อมูลสำคัญในการป้องกัน ความผิดพลาดและการจัดการ ทางการพยาบาล						

แนวทางการจัดการต่อความเสี่ยง จากการให้ยาผิด	การจัดการใน หน่วยงานท่าน		ความคิดเห็นตอบแนวทางการ จัดการในแบบสอบถาม			
	ทำ	ไม่ทำ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
42. วิเคราะห์กรณีผิดพลาดในการให้ยาเพื่อการเรียนรู้ต่อสถานการณ์นั้น ๆ เป็นประจำทุกราย โดยแลกเปลี่ยนสถานการณ์กันระหว่างห้องพยาบาล						
43. การบันทึกบุคคลิการณ์การให้ยาผิด จะต้องมีความเห็นจากแพทย์เจ้าของไข้ เกี่ยวกับผลที่จะเกิดแก่ผู้ป่วยระยะยาว						

ศูนย์วิทยทรัพยากร
อุปกรณ์และมหาวิทยาลัย

สถานการณ์จำลองค้านที่ 2

ความเสี่ยงจากอุบัติเหตุหกล้ม/ตกเตียง

สถานการณ์ ผู้ป่วยทางเดินหายใจอุดตันเรื้อรัง (CHRONIC OBSTRUCTIVE PULMONARY DISEASE) พลัดตกเตียง ศีรษะกระแทกพื้นแตก เย็บ 5 เข็ม

รายละเอียดของสถานการณ์ ผู้ป่วยชายไทย หม้าย อายุ 74 ปี เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล ครั้งที่ 7 ด้วยปัญหาทางเดินหายใจอุดตันเรื้อรัง โดยมีอาการสำคัญคือไข้ ไอและเสมหะเขียว ได้รับการรักษาด้วยยาปฏิชีวนะ ยาขยายหลอดลม และออกซิเจนทางจมูก (CANNULA) 2 ลิตร ต่อนาทีอยู่ 1 วัน ต่อมารีบมีอาการหายใจลำบาก นอนราบไม่ได้ กระแสสับกระส่าย ขึ้น สับสน เขียว หายใจเร็วตื้น เสียงลมหายใจเข้าบอดทั้งสองข้างเบา และค่า ARTERIAL BLOOD GAS พบว่า PaCO_2 สูง มีการบันโคนออกไซด์คงมาก แพทย์จึงสั่งหยอดลมออกและเครื่องช่วยหายใจ อยู่ 14 วัน อาการดีขึ้นจึงออกห้องพยาบาลจัดให้ผู้ป่วยอกบริเวณเตียง (ก) ที่สำหรับดูแลผู้ป่วยหนัก จนผู้ป่วยอาการดีขึ้นจึงย้ายไปเตียง (ข) โดยที่ ARTERIAL BLOOD GAS ครั้งสุดท้าย PaCO_2 ลดจาก 75 มม.ปรอท เป็น 53 มม.ปรอท (ปกติอยู่ระหว่าง 35 - 45 มม.ปรอท) ซึ่งเป็นลักษณะของผู้ป่วยทางเดินหายใจอุดตันเรื้อรัง, PaO_2 60 มม.ปรอท, pH 7.4 HCO_3 30 mEq/L, BE +8, O_2 SAT 90% รู้สึกตัวดี ยังคงอนุเพลี่ยแต่พอช่วยตัวเองได้บางท้องออกซิเจนทางจมูก 2 ลิตรต่อนาที เช่นเดิม แพทย์วางแผนจำหน่ายกลับบ้านอีก 2 - 3 วันข้างหน้า เพื่อพักฟื้นก่อนที่จะบ้าน

ขณะเกิดเหตุเป็นเวรบ่ายเวลาประมาณ 22.00 น. มีพยาบาล两人 คน 2 คน (ปกติมีพยาบาล 3 คนบุคคลที่หน้าที่ในเวรบ่าย เนื่องจากเป็นหอผู้ป่วยที่ดูแลผู้ป่วยอาการหนักและจำนวนมาก เพราะหอผู้ป่วยไอลซีเมจจำนวนนับตั้งแต่ 3 ถึง 5 ห้อง) ประสบการณ์การทำงาน 3 ปี และ 2 ปี และผู้ช่วยพยาบาล 2 คน ประสบการณ์การทำงาน 4 ปีทั้งคู่ มีผู้ป่วยเต็มในเวร 40 คน ผู้ป่วยใช้เครื่องช่วยหายใจชนิด BIRD'S RESPIRATOR 6 เตียงเวลาประมาณ 21.00 น. ผู้ตรวจสอบการพยาบาลนิเทศหอผู้ป่วยนี้ ออกไปเวลา 21.10 น. ไม่ได้ให้คำแนะนำอะไร ขณะนั้นผู้ป่วยอกบนเตียง ไม่ได้อ้าไม่กันเตียงขึ้น (จากคำบอกเล่าของผู้ช่วยพยาบาลที่นำระบบออกัสสาระไปให้ผู้ป่วยที่เตียง) พยาบาลประสบการณ์การทำงาน 2 ปี เดินครัวน้ำ เกลือเวลา 21.30 น. ไม่ได้สังเกตผู้ป่วย จนนั้นไม่มีผู้ใดเดินไปตรวจที่เตียงของผู้ป่วยอีก จนกระทั่งเวลาประมาณ 22.00 น. ผู้ป่วยตื้นขึ้นรู้สึกอหังจึงตั้งใจลุกขึ้นหยิบน้ำข้างเตียง ซึ่งขณะนั้นไม่ได้ลอกขาเตียง

และไม่ได้อ้าในกันเดียงขี้น เมื่อผู้ป่วยเอื้อมไปหยิบนำจึงทำให้เดียงเลื่อนอุก ผู้ป่วยพลัดตกจากเตียงศีรษะกระแทกับเหล็กที่ยืนอุกมาจากชาล้อเดียง เป็นแผลแทกยาว 4 ซม. ที่ศีรษะด้านขวา เวลานั้นพยาบาลหัวหน้าเวรกำลังคุดเสมอผู้ป่วยเดียง (๑) กับผู้ช่วยพยาบาล 1 คน ผู้ช่วย 1 คน ผู้ช่วยพยาบาลอีกหนึ่งคนไปรับประทานอาหารเวร พยาบาลอีกคนไปห้องน้ำ เมื่อได้ยินเสียงดังคล้ายของตกร ผู้ช่วยพยาบาลที่กำลังคุดเสมอจึงวิงไบคู พับผู้ป่วยนอนร้องครวญอยู่ จึงรีบตามพยาบาลไปทำการช่วยเหลือขั้นต้น แจ้งแพทย์เวรอายุรกรรมและแพทย์เวรศัลยกรรมไปเย็บแผลเวลาประมาณ 22.30 น. แผลเย็บหักหมด 5 เข็ม แพทย์ให้สั่งเกตอาการทางระบบประสาทและสัญญาณชีพ 1 สัปดาห์ ต่อมามีผู้ป่วยจึงกลับบ้านพร้อมกับตัดไหมเย็บที่ศีรษะ โดยไม่พบอาการผิดปกติแต่กรช้อนเมื่ออุกจากโรงพยาบาล

ข้อมูลอื่น ๆ 1. เหตุการณ์เกิดขึ้นในโรงพยาบาลขนาด 600 เตียงในกรุงเทพมหานคร ในห้องผู้ป่วยอายุรกรรมชายขนาด 40 เตียง

2. ผู้ป่วยรายนี้ แพทย์สั่งให้ทำกิจกรรมตามความสามารถของผู้ป่วยในคำสั่งการรักษา แต่บอกพยาบาลด้วยว่าจะวายังไม่ให้ผู้ป่วยเดินมากนัก

3. พยาบาลเวรชั้นขาดเวร 1 คน ประสบภารณ์การทำงาน 2 ปี ผู้ตรวจการพยาบาลหาพยาบาลทดแทนไม่ได้ จึงแก้ปัญหาโดยให้เขียนเวรเพียง 2 คน

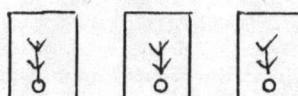
4. ปกติการอบรมหมายงานการดูแลผู้ป่วยเป็นแบบทึบ แต่เมื่อพยาบาลขาดเวร 1 คน จึงมอบหมายงานการดูแลตามหน้าที่ นั่นคือพยาบาลเวรชั้นทำงานที่หัวหน้าเวร ประสบภารณ์การทำงาน 3 ปี พยาบาลที่รับผิดชอบการพยาบาลอื่น ๆ และการให้ยาประสบภารณ์การทำงาน 2 ปี ผู้ช่วยพยาบาล 2 คน รวมกันดูแลผู้ป่วยที่ช่วยตัวเองได้บ้าง และผู้ป่วยที่ช่วยตัวเองได้ และงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าเวร

กรุณาตอบแบบสอบถามตามสถานการณ์จำลองด้านที่ 2 ต่อไปนี้

แผนผังหอผู้ป่วย

ผู้ป่วยช่วยตัวเองได้บ้าง ↓

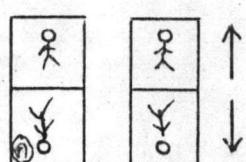
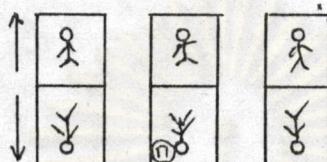
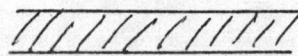

ห้องน้ำ - ห้องส้วม

PIPE LINE

สูงจากพื้น 1.5 เมตร

ผู้ป่วยอาการหนัก

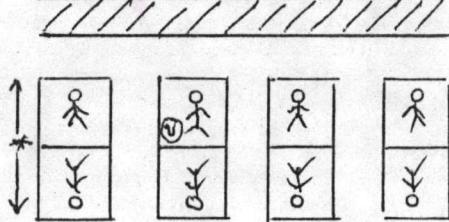
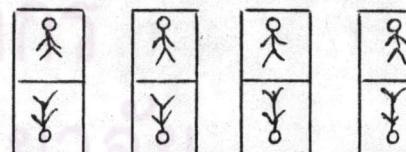
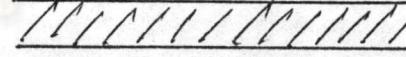
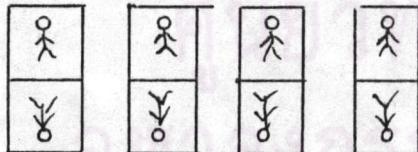
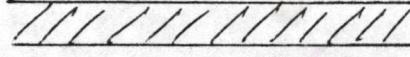

ผู้ป่วย

อาการหนัก

NURSES' STATION

ทางเข้า

ห้องน้ำ - ห้องส้วม | ห้องล้างห้องน้ำ

* ผู้ป่วยที่ช่วยตัวเองได้บ้าง และผู้ป่วยที่ช่วยตัวเองได้

แบบสอบถามการจัดการและความคิดเห็นต่อแนวทางการจัดการต่อ
ความเสี่ยงจากอุบัติเหตุกลม/ตกเตียง

แนวทางการจัดการต่อความเสี่ยง จากอุบัติเหตุกลม/ตกเตียง	การจัดการใน หน่วยงานท่าน		ความคิดเห็นต่อแนวทางการ จัดการในแบบสอบถาม			
	ทำ	ไม่ทำ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
ก. <u>การจัดการระบบควบคุม</u> <u>ทาง ๑ ในองค์กร</u>						
1. จัดประชุมปรึกษาในหอผู้ป่วย ระหว่างแพทย์และพยาบาลเกี่ยวกับ อุบัติการณ์กลม/ตกเตียงที่ วิเคราะห์แล้วว่าแพทย์และ พยาบาลมีส่วนรับผิดชอบร่วมกัน						
2. บทพรรਸ്തานงาน (JOB DESCRIPTION) กำหนดหน้าที่ ของพยาบาลในการเยี่ยมตรวจ ผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงต่อการเกิด อุบัติการณ์กลม/ตกเตียงในเวร หนึ่ง ๆ						
3. กำหนดความรุนแรงของความผิด ให้สอดคล้องกับสาเหตุและ กำหนดคงท้องโโทะให้สอดคล้องกับ ความรุนแรงของความผิด เมื่อ พิจารณาแล้วว่าสาเหตุของความ ผิดพลาดของอุบัติเหตุเกิดจาก การทดสอบไม่เอาใจใส่ผู้ป่วย และประมาท						

แนวทางการจัดการต่อความเสี่ยง จากอุบัติเหตุกลม/ตกเตียง	การจัดการใน หน่วยงานท่าน		ความคิดเห็นตอบแนวทางการ จัดการในแบบสอบถาม			
	ทำ	ไม่ทำ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
4. กรณีที่บุคลากรเพียงพอ ผู้ป่วยติด งานแทนพยาบาลวิชาชีพที่ขาด เวรทองเป็นพยาบาลวิชาชีพ						
5. กำหนดให้เจ้าหน้าที่ทางการ พยาบาลให้ความช่วยเหลือแก่ ผู้ป่วยที่ลูกจ้างเตียงครั้งแรกหรือ ผู้ป่วยที่ช่วยตัวเองไม่ดีน้อย						
6. พยาบาลวิชาชีพองแสงคงให้เห็น ว่าได้พิจารณาความสามารถและ ขอจำกัดในการทำกิจกรรมของ ผู้ป่วยทุกคนด้วยกระบวนการ พยาบาล						
7. ผู้ป่วยที่มีเม็ดสัน สับสน หรือไม่รู้สึก ตัวควรอยู่ในเตียงที่สามารถบังคับ กันการพลัดตกง่าย โดยให้เตียง อยู่ใกล้ที่ทำงานของพยาบาล						
8. กำหนดมาตรฐานการดูแลผู้ป่วยที่ มีความเสี่ยงต่อการหลอกลวง/ตก เตียงเพื่อใช้เป็นหลักปฏิบัติและ ประเมินผลการดูแล						

แนวทางการจัดการต่อความเสี่ยง จากอุบัติเหตุกลม/ตกเตียง	การจัดการใน หน่วยงานท่าน		ความคิดเห็นต่อแนวทางการ จัดการในแบบสอบถาม			
	ทำ	ไม่ทำ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
9. กำหนดมาตรฐานการดูแลผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงต่ออุบัติเหตุกลม/ตกเตียงโดยใช้เกณฑ์ระดับสูง						
10. ใช้การตรวจสอบทางการพยาบาล (NURSING AUDITS) เป็นข้อปฏิบัติหนึ่งในการรักษา มาตรฐานการดูแลผู้ป่วยที่เสี่ยงต่ออุบัติเหตุกลม/ตกเตียง						
11. เป้าหมายการใช้มาตรฐานการดูแลผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงต่ออุบัติเหตุกลม/ตกเตียงต้องระบุการลดความเสี่ยงอย่างชัดเจน เช่นลดความผิดพลาดจากการตกเตียงลงเหลือร้อยละ 0.5						
ช. <u>การลดและจำกัดความเสี่ยง</u> <u>ของการปฏิบัติการพยาบาล</u>						
12. หัวหน้าหอผู้ป่วยหรือพยาบาล หัวหน้าเวรครัวทำการเยี่ยม ตรวจและเน้นให้ผู้ปฏิบัติระวังต่ออุบัติเหตุที่จะเกิดกับผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงต่อการหลบล้ม/ตกเตียง						

แนวทางการจัดการต่อความเสี่ยง จากอุบัติเหตุกลม/ตกเตียง	การจัดการใน หน่วยงานท่าน		ความคิดเห็นต่อแนวทางการ จัดการในแบบสอบถาม			
	ทำ	ไม่ทำ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
13. สังเกตพฤติกรรมการดูแลผู้ป่วย ที่มีความเสี่ยงต่อการหกล้ม/ตก เตียงขณะนี้เทศทางการ พยาบาล						
14. ควรให้คำแนะนำหรือสอนเกี่ยวกับ กับข้อปฏิบัติในการพยาบาลผู้ป่วย ที่มีความเสี่ยงต่อการตกเตียงสูง เมื่อพบข้อผิดพลาดขณะเยี่ยม ตรวจ						
15. จัดให้มีเครื่องส่งสัญญาณว่างไว ใกล้ตัวผู้ป่วยที่ช่วยตัวเองในน้อย เพื่อเรียกเจ้าหน้าที่เมื่อต้องการ ความช่วยเหลือ						
16. จัดของใช้ส่วนตัวไว้ใกล้ตัวผู้ป่วย ในระยะที่ยืนไม่ได้เองโดยเฉพาะ ในผู้ป่วยที่ช่วยตัวเองได้น้อย						
17. รายงานการปฏิบัติการพยาบาล และขอควรระวังเกี่ยวกับการ หกล้ม/ตกเตียงของผู้ป่วยที่ช่วย เหลือตัวเองในน้อยหรือผู้ป่วย หนักขณะรับส่งเวรอย่าง เคร่งครัด						

แนวทางการจัดการต่อความเสี่ยง จากอุบัติเหตุกลม/ตกเตียง	การจัดการใน หน่วยงานท่าน		ความคิดเห็นต่อแนวทางการ จัดการในแบบสอบถาม			
	ทำ	ไม่ทำ	เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่	ไม่เห็นด้วย
			อย่างยิ่ง	อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	อย่างยิ่ง
18. พยายาม.alวิชาชีพดองถือว่าผู้ป่วย ที่ช่วยตัวเองได้น้อยหรือช่วย ตัวเองไม่ได้ให้ได้รับการดูแล ความต้องการพื้นฐานครบถ้วน เป็นข้อปฏิบัติที่สำคัญ						
19. วางแผนการป้องกันการตกเตียง ในผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงต่อการ ตกเตียงเป็นกรณีเฉพาะ โดย กำหนดไว้ในแผนการพยาบาล						
20. การมอบหมายงานการพยาบาล ผู้ป่วยให้ผู้ช่วยเหลืองานการ พยาบาลดองคิดตามประเมินผล อย่างใกล้ชิดด้วย						
21. จัดให้พยาบาลร่วมกันอภิปรายถึง การป้องกันอุบัติเหตุในหอผู้ป่วย ทุกรังที่เกิดปัญหา						
22. จัดให้มีการอภิปรายกลุ่มย่อย เกี่ยวกับการกำหนดแนวทาง ปฏิบัติในการดูแลผู้ป่วยที่มีความ เสี่ยงต่ออุบัติเหตุกลม/ตกเตียง ขึ้นในหอผู้ป่วยโดยสอดแทรก จริยธรรมในการปฏิบัติด้วยทุกรัง						

แนวทางการจัดการต่อความเสี่ยง จากอุบัติเหตุกลม/ตกเตียง	การจัดการใน หน่วยงานท่าน		ความคิดเห็นต่อแนวทางการ จัดการในแบบสอบถาม			
	ทำ	ไม่ทำ	เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
			อย่างยิ่ง		เห็นด้วย	อย่างยิ่ง
23. การรวบรวมข้อมูลทางการพยาบาลจะต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงต่ออุบัติเหตุกลม/ตกเตียงของผู้ป่วยด้วย						
24. การบันทึกข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการลดอุบัติเหตุกลม/ตกเตียงต้องชัดเจนและสมบูรณ์และรายงานให้เวรต่อไปขณะรับ-ส่งเวร						
25. หากผู้ป่วยปฏิเสธการปฏิบัติกิจกรรมที่แพทย์และพยาบาลกำหนดให้จะต้องบันทึกไว้เป็นหลักฐานเสมอ						
26. บันทึกและรายงานกิจกรรมที่ผู้ป่วยสามารถปฏิบัติได้ในทุกเวลารณผู้ป่วยที่ช่วยตัวเองได้อย่างหรือช่วยตัวเองไม่ได้ เพื่อใช้เป็นหลักฐานทางกฎหมาย						
27. บันทึกอุบัติการณ์การหกล้ม/ตกเตียงทุกรั้ง เพื่อกราดูความรู้สำนึกต่อความรับผิดชอบของบุคลากรพยาบาลอันจะนำไปสู่การลดความเสี่ยง						

แนวทางการจัดการต่อความเสี่ยง จากอุบัติเหตุกลม/ตกเตียง	การจัดการใน หน่วยงานท่าน		ความคิดเห็นตอบแนวทางการ จัดการในแบบสอบถาม				
	ทำ	ไม่ทำ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
28. บันทึกและเก็บรักษาข้อมูลเกี่ยวกับอุบัติเหตุกลม/ตกเตียง เพื่อเป็นข้อมูลสำคัญในการป้องกันและการจัดการทางการพยาบาล							
29. วิเคราะห์กรณีอุบัติการณ์การหกล้ม/ตกเตียง เพื่อการเรียนรู้ ตลอดการณ์นั้น ๆ เป็นประจำทุกรสี							
30. การบันทึกอุบัติการณ์การหกล้ม/ตกเตียงจะคงมีความเห็นของแพทย์ผู้รักษาตลอดที่ผู้ป่วยจะได้รับหรือผลที่เกิดขึ้นแล้วจากอุบัติการณ์							

ศูนย์วิทยาแพทย์ฯ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถานการณ์ฉุกเฉินที่ 3
ความเสี่ยงจากเทคนิคปลดล็อกเชือไม้ดี

สถานการณ์ ผู้ป่วยไม่รู้สึกตัว (CEREBRO-VASCULAR ACCIDENT, CVA) มีภาวะติดเชือ
ทางเดินปัสสาวะจากเทคนิคการสวนปัสสาวะ และการดูแลความเทคนิคปลดล็อกเชือไม้ดี
รายละเอียดของสถานการณ์ ผู้ป่วยหญิงไทยคุณ อายุ 56 ปี เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล
ขนาด 600 เตียงในส่วนภูมิภาค ด้วยอาการสำคัญคือไม่รู้สึกตัว แขนขาซ้ายไม่มีแรงก่อนมา
โรงพยาบาล 5 ชั่วโมง แพทย์วินิจฉัยว่าแขนขาซ้ายอ่อนแรงจากการอุดตันของหลอดเลือดใน
สมองและความผิดปกติจากการเต้นของหัวใจด้านขวาเรียม (CVA Lt. HEMIPARESIS C
ATRIAL FIBRILLATION) แรกรับความดันโลหิต 160/100 มม.บอร์ต อุณหภูมิ 37 ° ซ.
อัตราการเต้นของหัวใจไม่สม่ำเสมอ 96 ครั้ง/นาที อัตราการหายใจ 26 ครั้ง/นาที ภาพถ่าย¹
รังสีหัวใจและหลอดเลือดแดงทั้งสองข้าง ไม่พบการอุดตัน แพทย์รักษาด้วย MANNITOL 300 มิลลิลิตร,
DEXAMETHAZONE 10 มก. และ LANOXIN 0.25 มก. ทางหลอดเลือดดำที่ห้องฉุกเฉิน แพทย์เวรในหอผู้ป่วยให้ยา
สายสวนปัสสาวะด้วยเกรงบัญชาแลกดหันจากปัสสาวะไม่รู้สึกตัว ส่งปัสสาวะวิเคราะห์ทางห้อง
ปฏิบัติการ (URINE ANALYSIS, UA) ใส่ถ้วยให้อาหารทางจมูกสูตรเฉพาะอาหารเพื่อให้
อาหารและยา

เหตุการณ์เกิดในเวรเช้า ภายในหอผู้ป่วยอายุรกรรมหญิงชั้นรับผู้ป่วยได้ 50 เตียง
ผู้ป่วยเดียวในวันนี้ มีพยาบาลชั้นปฏิบัติงาน 2 คน เป็นหัวหน้าหอผู้ป่วย 1 คน มีประสบการณ์การ
ทำงาน 12 ปี ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าเวรโดยรับคำสั่งแพทย์ พยาบาลวิชาชีพอีก 1 คน ประสบการณ์
การทำงาน 2 ปี รับผิดชอบดูแลผู้ป่วยและเจ้าหน้าที่พยาบาล 2 คน ประสบการณ์ 5 ปี
และ 1 ปีตามลำดับ เมื่อหัวหน้าหอผู้ป่วยรับคำสั่งการรักษาแล้วอนุมายให้เจ้าหน้าที่พยาบาล
ที่มีประสบการณ์ 5 ปีไปสวนปัสสาวะ เจ้าหน้าที่พยาบาลเตรียมชุดสวนปัสสาวะที่ผ่านการซ่าเชือ
แล้ว 1 ชุด, ถุงมือที่ผ่านการซ่าเชือแล้ว 1 คู่, น้ำยาเชลลอน (SAVLON) บรรจุในขวดมีฝาปิด
ความเข้มข้น 1 : 200 1 ขวด, สายสวนปัสสาวะชนิดสวนคาวิ (FOLEY CATHETER) เบอร์
14 1 เส้น, กระบอกฉีดยาผ่านการซ่าเชือแล้วนำไปบรรจุน้ำกลั่นปลดล็อกเชือ 10 มิลลิลิตร,
ปัสสาวะชนิดเปิดเท็งทางด้านล่าง 1 ใบ, KY JELLY ในมีฝาปิด 1 หลอด และพลาสเตอร์
เมื่อเตรียมของใช้ครบแล้วนำข่องใช้หังหมดไปที่เตียงผู้ป่วย เปิดชุดสวนปัสสาวะที่ถูกห่อด้วยผ้า 2

ขั้นตอนด้วยมือเปล่าโดยการจับที่มุมผ้าสีดำ ภายในชุดสวนปัสสาวะประกอบด้วยคิม FORCEPS ไม่มีเขี้ยว 1 คู่, สำลี 3 ก้อน, ในพันสำลี 2 ก้าน, ถ้วยใส่น้ำยา 1 ใบ และผ้าสีเหลืองเจาะกลาง 1 ผืน เท่าน้ำยาและผลอนลงในถ้วยใส่น้ำยา แกะสายสวนปัสสาวะออกจากหัวแล้ววางลงบนชุดสวนปัสสาวะ บีบเบลล์ที่ไม่มีฝาปิดหลอดลงบนสายสวนปัสสาวะ เลยโดยมิได้บีบส่วนปลายทึ้งก่อน เตรียมท่านอนผู้ป่วยแล้วจึงสวนปัสสาวะตามขั้นตอนดังนี้

1. ใช้ดุนมือ บูผ้าสีเหลืองเจาะกลางบริเวณอวัยวะสีบานธุ์ ทำความสะอาดอวัยวะสีบานธุ์ภายนอกโดยใช้คิม FORCEPS คีบสำลีชุบนำ้ำยาและผลอน เชือกหัวเท่านา 1 ก้อน อีก 2 ก้อน เชือดเคนเมล็ดและเคนใหญ่ 2 ชั้ง

2. ใช้มือซ้ายจับบริเวณเคนใหญ่แยกออก แล้วเชือดทำความสะอาดอวัยวะเบิดห่อปัสสาวะด้วยไม้พันสำลีชุบนำ้ำยาและผลอน 1 : 200 ปากจากบนลงล่างหนึ่งครั้ง

3. ใช้มือขวาจับสายสวนที่ท่ายเบลล์ไว้แล้วสอดใส่เข้าไปถึงคำแห่งที่ต้องการ

4. ใส่น้ำกลั้นเพื่อ BLOW CUFF 10 ชีวี่

5. แกะหอดุงที่บรรจุบันบัดส์สาวะออก แล้วต่อสายสวนปัสสาวะอีกด้านหนึ่งกับดุงบรรจุปัสสาวะ

6. เก็บปลายรูเบิดทางออกของดุงบรรจุบันบัดส์สาวะที่อยู่ด้านล่างให้เข้าที่ ยอดดุงมือ

7. ติดพลาสเตอร์ยึดสายสวนปัสสาวะบริเวณด้านข้างด้านใน

8. แขวนดุงปัสสาวะไว้กับเตียงคำกว่าตัวผู้ป่วย แล้วเก็บของใช้

ผู้ป่วยได้รับการดูแลและอยู่โรงพยาบาลโดยการพลิกตัวเฉลี่ยวれるั 1 - 2 ครั้ง ได้รับการดูแลทุกเรื่องราวไม่มีไข้ ผู้ติดเชื้อความสะอาดให้ผู้ป่วยเอง ไม่มีการบันทึกเครื่องการถูและความสะอาดบริเวณอวัยวะสีบานธุ์และสายสวนปัสสาวะ เทปสวนหุ่นเรือโดยเจ้าหน้าที่พยาบาล เวลาเปิดออกไม่เคยเชือดทำความสะอาดด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อก่อน ส่วนใหญ่ดุงปัสสาวะอยู่ในระดับคำกว่าตัวผู้ป่วย บันทึกปริมาณน้ำเข้า-ออกทุกวันพบว่ามีความสมดุลระหว่างน้ำเข้า-ออก ผลการตรวจปัสสาวะพบเม็ดเลือดขาวในปัสสาวะ 1 - 2 CELL/HPF วันที่ 3 หลังรับไว้ในโรงพยาบาลเริ่มมีไข้ต่ำ ๆ 37.6°C บันทึกทางการพยาบาลระบุ เกี่ยวกับปัสสาวะว่าจำวนพอดควร ไม่ระบุความชุนใส วันที่สี่เวลา 22.30 น. ไข้สูงขึ้นเป็น $38.4 - 38.6^{\circ}\text{C}$. ผู้ป่วยมีอาการหนาวสัณ ปัสสาวะมีสีเหลืองขุน พยาบาลให้ยาลดไข้แล้วแจ้งแพทย์เจ้าของไข้ในวันรุ่งขึ้นแพทย์สั่งให้ทำการเพาะเชื้อปัสสาวะ เลือด และรักษาด้วย BACTRIM 2 เม็ดทางสายเทือกหาร

เข้า - เย็น ตลอดเวลาที่อยู่ โรงพยาบาลยังไม่เคยเปลี่ยนสายส่วนปัสสาวะและถุงปัสสาวะ ผล
เพาะเชื้อปัสสาวะพม E. COLI > 10^5

กรุณาตอบแบบสอบถามด้านในนี้ ตามสถานการณ์จำลองด้านที่ 3

แบบสอบถามการจัดการและความคิดเห็นต่อแนวทางการจัดการด้วย

ความเสี่ยงจากเทคนิคปลดเชือไม้ดี

แนวทางการจัดการด้วยความเสี่ยง จากเทคนิคปลดเชือไม้ดี	การจัดการใน หน่วยงานทัน		ความคิดเห็นต่อแนวทางการ จัดการในแบบสอบถาม			
	ทำ	ไม่ทำ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
ก. การจัดการระบบควบคุม <u>ทาง ๑ ในองค์การ</u>						
1. กำหนดนโยบายและหลักปฏิบัติ เกี่ยวกับการรักษาและการ พยาบาลเพื่อควบคุมการติดเชื้อ ทางเดินปัสสาวะแก่ผู้ป่วยที่ค่า สายส่วนปัสสาวะเป็นเวลานานฯ รวมกันระหว่างผู้บริหารทางการ แพทย์และผู้บริหารการพยาบาล ดังนี้						
ก. กำหนดวิธีปฏิบัติวิวัฒนาการ สามารถส่งปัสสาวะตรวจ วิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ ได้ในผู้ป่วยที่ค่าสายส่วนมาก กว่าหนึ่งสัปดาห์โดยไม่ต้อง ^{***} รอคำสั่งแพทย์						

แนวทางการจัดการต่อความเสี่ยง จากเทคนิคปลดเชือกไม้ดี	การจัดการใน หน่วยงานท่าน		ความคิดเห็นตอบแนวทางการ จัดการในแบบสอบถาม			
	ทำ	ไม่ทำ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
ข. กำหนดควิธีปฏิบัติวิทยาบาล สามารถเปลี่ยนสายส่วน ปัสสาวะของผู้ป่วยที่ไม่มี ปัญหาทางเดินปัสสาวะและ สายส่วนเป็นเวลานาน ตามกำหนดเวลาหนึ่งๆ โดย ไม่ต้องรอคำสั่งแพทย์						
2. บทพรรรณางานของพยาบาลสอด แทรกความรับผิดชอบของการ ควบคุมและป้องกันการติดเชื้อแก่ ผู้ป่วยในหอผู้ป่วย						
3. กำหนดความรุนแรงและบท ลงโทษให้สอดคล้องกับความ รุนแรง เมื่อพบว่ามีคลื่นทาง การพยาบาลไม่ปฏิบัติตามหลัก การใช้เทคนิคปลดเชือกเมื่อจะ ได้รับการแนะนำแพทย์ครั้ง						
4. นำข้อมูลที่สังเกตได้จากการไม่ ปฏิบัติตามเทคนิคปลดเชือกมา ประกอบการพิจารณาความดี ความช่ำ เป็นกรณีพิเศษ (2 ข้อ)						

แนวทางการจัดการต่อความเสี่ยง จากเทคนิคปลดออกเขือไม้คี	การจัดการใน หน่วยงานท่าน		ความคิดเห็นตอบแนวทางการ จัดการในแบบสอบถาม			
	ทำ	ไม่ทำ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
5. ผู้ป่วยที่ค่าสایส่วนปัสสาวะไว เป็นเวลานาน ๆ ต้องได้รับการ ตรวจปัสสาวะทางห้องปฏิบัติการ เป็นระยะ ๆ ด้วย						
6. จัดชุดส่วนปัสสาวะโดยคำนึงถึง ความปลอดภัยจากการติดเชื้อ [*] และความสะดวกของการใช้สอย เป็นสำคัญ						
7. แต่งตั้งคณะกรรมการพยาบาลที่ ทำหน้าที่ควบคุมป้องกันการติด เชื้อจากสาเหตุต่าง ๆ ทางการ พยาบาลโดยอาจรวมเป็นส่วน หนึ่งของคณะกรรมการ โรงพยาบาล						
8. จัดทำคู่มือการพยาบาลเกี่ยวกับ การส่วนปัสสาวะและการดูแล ผู้ป่วยที่ค่าสایส่วนปัสสาวะ นาน ๆ						
9. กำหนดมาตรฐานการใช้เทคนิค [*] ปลดออกเขือขี้นเพื่อเป็นหลักใน การปฏิบัติรวมกับการประเมินผล การดูแลผู้ป่วย						

แนวทางการจัดการต่อความเสี่ยง จากเทคนิคปลอดเชื้อไมดี	การจัดการใน หน่วยงานท่าน		ความคิดเห็นตอบแนวทางการ จัดการในแบบสอบถาม			
	ทำ	ไม่ทำ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
10. การสร้างมาตรฐานการใช้ เทคนิคปลอดเชื้อต้องผ่าน กระบวนการเชิงการวิจัยที่ ถูกต้อง						
11. การกำหนดมาตรฐานการใช้ เทคนิคปลอดเชื้อต้องใช้เกณฑ์ ระดับสูง						
12. เป้าหมายของการใช้มาตรฐาน เทคนิคปลอดเชื้อต้องระบุการ ลดความผิดพลาดไว้ชัดเจน เช่น ลดความผิดพลาดจากการใช้ เทคนิคปลอดเชื้อลง เหลือร้อยละ 0.5						
13. ใช้การตรวจสอบทางการ พยาบาล (NURSING AUDITS) เป็นข้อปฏิบัติหนึ่งในการรักษา มาตรฐานการใช้เทคนิคปลอด เชื้อ						
14. มาตรฐานการใช้เทคนิคปลอด เชื้อต้อง เป็นที่ยอมรับทั้งฝ่ายการ รักษาและฝ่ายการพยาบาล จึงจะ ถือปฏิบัติได้						

แนวทางการจัดการต่อความเสี่ยง จากเทคนิคปลอดเชื้อในดี	การจัดการใน หน่วยงานท่าน		ความคิดเห็นต่อแนวทางการ จัดการในแบบสอบถาม			
	ทำ	ไม่ทำ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
ข. การลดและจำกัดความเสี่ยง ของภัยต่อการพยาบาล						
15. หัวหน้าหอพูบวยหรือหัวหน้าเวร ต้องเยี่ยมตรวจทางการพยาบาล ในเรื่องการดูแลความสะอาดของ ผู้ป่วยที่ช่วยเหลือตัวเองได้น้อย						
16. การนิเทศซึ่งมีเป้าหมายที่การ สังเกตพฤติกรรมการใช้เทคนิค ปลอดเชื้อขณะทำการพยาบาลจะ ช่วยลดความเสี่ยงจากการติด เชื้อได้						
17. การสอนปั๊สสาวะควรเป็นการ ปฏิบัติโดยพยาบาลวิชาชีพ						
18. ขณะนิเทศทางการพยาบาลตาม ร่วมมีความผิดพลาดจากการใช้ เทคนิคปลอดเชื้อ ควรให้คำ แนะนำและสอนเกี่ยวกับการ ปฏิบัติที่ถูกด้วย						
19. การปฏิบัติเกี่ยวกับการสอน ปั๊สสาวะต้องเป็นไปตามคู่มือ พยาบาลเกี่ยวกับการสอน ปั๊สสาวะของหน่วยงานนั้น						

แนวทางการจัดการต่อความเสี่ยง จากเทคนิคปลดเชือไม้ดี	การจัดการใน หน่วยงานท่าน		ความคิดเห็นต่อแนวทางการ จัดการในแบบสอบถาม			
	ทำ	ไม่ทำ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
20. ข้อปฏิบัติที่สำคัญที่สุดของการส่วน ปั๊斯สาวะคือความเคร่งครัดต่อ การใช้เทคนิคปลดเชือ						
21. สังเกตอาการที่แสดงว่ามีการ ติดเชือทางเดินปัสสาวะเมื่อ ผู้ป่วยต้องมาสายสุนนาน ๆ						
22. ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติของหน่วยงาน ในการเปลี่ยนสายสุนน้ำปัสสาวะ และถุงเก็บปัสสาวะโดยเคร่ง ครัด						
23. กำหนดให้มีการอบรมและเสริม ทักษะเรื่องการใช้เทคนิคปลด เชือและน้ำยาจากเชือแกบุคลากร เป็นระยะ ๆ						
24. จัดเตรียมแหล่งคนค่าว่าเกี่ยวกับ การใช้เทคนิคปลดเชือไว้ในห้อง ผู้ป่วย โดยให้เจ้าหน้าที่หยิบใช้ ได้สะดวกทุกโอกาส						

แนวทางการจัดการต่อความเสี่ยง จากเทคนิคปลดเชือกไม้ดี	การจัดการใน หน่วยงานท่าน		ความคิดเห็นตอบแนวทางการ จัดการในแบบสอบถาม			
	ทำ	ไม่ทำ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
25. กำหนดให้มีการอภิปรายกลุ่มயอย เกี่ยวกับการกำหนดแนวทางการ ปฏิบัติตามเทคนิคปลดเชือกไม้ดี ละหอผู้ป่วย โดยสอดแทรกเรื่อง จริยธรรมในการพยาบาลด้วย เสมอ						
26. จัดพยาบาลผู้เขี่ยวชาญให้ความรู้ ในการดูแลผู้ป่วยที่มีความเสี่ยง ต่อการติดเชื้อทางเดินปัสสาวะ หรือความก้าวหน้าในการใช้ เทคนิคปลดเชือก โดยจัดรวมกับ ทุกหน่วยงาน						
27. การรวบรวมข้อมูลการพยาบาล ผู้ป่วยที่คล้ายสัญญาณปัสสาวะมี ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ส่งเกตให้จาก อาการและอาการแสดงที่เกี่ยว กับทางเดินปัสสาวะ						
28. ผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงต่อการติด เชื้อควรได้รับการเฝ้าระวังการ ติดเชือก (SURVEILLANCE)						

แนวทางการจัดการต่อความเสี่ยง จากเทคนิคปลดเชือไม้ดี	การจัดการใน หน่วยงานท่าน		ความคิดเห็นต่อแนวทางการ จัดการในแบบสอบถาม			
	ทำ	ไม่ทำ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
29. บันทึกการพยาบาลที่แสดงถึงการป้องกันการติดเชื้อในผู้ป่วยที่คำสายส่วนบัสสาวะทุกคน						
30. กรณีผู้ป่วยไม่สามารถดูแลตัวเองเพื่อลดหรือป้องกันการติดเชื้อต้องบันทึกเป็นหลักฐาน เสมอ						
31. เมื่อพบว่าผู้ป่วยที่คำสายส่วนบัสสาวะไม่มีการติดเชื้อทางเดินปัสสาวะ ต้องบันทึกพร้อมกับรายงานการแก้ไขด้วยทุกรั้ง						
32. การบันทึกการดูแลผู้ป่วยที่มีอาการและอาการแสดงว่ามีการติดเชื้อต้องบันทึกให้สมบูรณ์ทุก เวลา เช่นบันทึกอุณหภูมิอย่างน้อยทุก 4 ชั่วโมง						
33. ถ้าพบการติดเชื้อจากการไม่ปฏิบัติตามเทคนิคปลดเชือควรบันทึกบุคคลการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อกระตุนความรู้สำนึกต่อความรับผิดชอบของบุคลากรอันจะนำไปสู่การลดความเสี่ยง						

แนวทางการจัดการต่อความเสี่ยง จากเทคนิคปลดเชือไม้ดี	การจัดการใน หน่วยงานท่าน		ความคิดเห็นต่อแนวทางการ จัดการในแบบสอบถาม			
	ทำ	ไม่ทำ	เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
			อย่างยิ่ง		เห็นด้วย	อย่างยิ่ง
34. บันทึกและรวบรวมข้อมูลอุบัติ- การณ์การติดเชื้อเพื่อใช้ในการ ป้องกันและจัดการทางการ พยาบาล						
35. วิเคราะห์กรณีอุบัติการณ์การติด เชื้อในหอพูป่วยเพื่อการเรียนรู้ ตลอดสถานการณ์ ทุกกรณีโดย แลกเปลี่ยนสถานการณ์กัน ระหว่างหอพูป่วย						
36. การบันทึกอุบัติการณ์การติดเชื้อ ^{***} จากการไม่ปฏิบัติตามเทคนิค ^{***} ปลดเชือต้องมีความเห็นจาก ผู้รักษาเกี่ยวกับผลที่จะเกิดแก่ ผู้ป่วยด้วยเสมอ						

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือ

ประวัติผู้เขียน

นางสาว อภาฯ นิตยศักดิ์ เกิดเมื่อ 12 ตุลาคม 2504 ที่กรุงเทพมหานคร
สำเร็จการศึกษาวิทยาศาสตรบัณฑิต (การพยาบาลและพดุงครรภ์) จากโรงเรียนพยาบาล
รามาธิบดี คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ปี พ.ศ. 2526
รับราชการตำแหน่งพยาบาลประจำการ ระดับ 3 แผนกฉุกเฉินและหอผู้ป่วยอุบัติเหตุ โรงพยาบาล
ส่งชลนครินทร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสหชลนครินทร์ เมื่อปี พ.ศ. 2526 - 2528
จากนั้นปฏิบัติงานในตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพแผนกอายุรกรรม โรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียน
ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2528 ถึงปี พ.ศ. 2529 ปัจจุบันปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอาจารย์ประจำ ภาควิชา
การพยาบาลอายุร - ศัลยศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาล เชียงใหม่

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย